

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

svenska

سويدي

نُبْدَةُ فِي الْعَقِيدَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ (شَرْحُ أُصُولِ الْإِيمَانِ)

En kort sammanfattning av den islamiska trosläran

Skriven av den ärade shaykhen
Muhammad bin Salih al-'Uthaymin

Må Allah förlåta honom, hans föräldrar och samtliga muslimer

ج) جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات ، ١٤٤٧ هـ

العثيمين ، محمد

نبذة في العقيدة الإسلامية شرح أصول الإيمان- سويدي. /
محمد العثيمين ؛ جمعية خدمة المحتوى الإسلامي باللغات - ط١ . -
الرياض ، ١٤٤٧ هـ
٩٢ ص ؛ ..سم

رقم الإيداع: ١٤٤٧/١٨٣١٦
رندمك: ٧-٣٤٠-٥١٧-٣-٦٠٣-٩٧٨

نُبْدَةُ فِي الْعَقِيدَةِ الْإِسْلَامِيَّةِ (شَرْحُ أَصُولِ الْإِيمَانِ)

En kort sammanfattning av den islamiska trosläran

بِقَلَمِ فَضِيلَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ

مُحَمَّدِ بْنِ صَالِحِ الْعُثَيْمِينِ

عَفَرَ اللَّهُ لَهُ وَلَوْلَايَتِهِ وَلِلْمُسْلِمِينَ

Skriven av den ärade shaykhen
Muhammad bin Salih al-'Uthaymin
Må Allah förlåta honom, hans föräldrar och
samtliga muslimer.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

En kort sammanfattning av den islamiska trosläran

**I Allahs namn, den Nåderike, den
Barmhärtige.**

Introduktion

All lovprisning tillkommer Allah. Vi lovprisar honom, söker hans hjälp och förlåtelse, och vänder oss till honom i ånger. Vi söker skydd hos Allah mot det onda inom oss själva, och det onda i våra handlingar. Den Allah vägleder, kan ingen vilseleda, och den Allah leder vilse, kan ingen vägleda. Jag vittnar att det inte finns någon gud värd dyrkan utom Allah. Han är den Ende utan partners, och jag vittnar att Muhammed är hans tjänare och sändebud, må Allah hylla honom, hans familj, hans följeslagare och alla som följer dem i det goda.

Kunskapen om monoteism är den ädlaste, mest ärofyllda och obligatoriska kunskapen att söka, eftersom det är kunskapen om Allah, hans namn, hans egenskaper och hans rättigheter över hans tjänare, och eftersom den är nyckeln till vägen som leder till Allah och grunden till hans lagar.

Därför var samtliga sändebud enade i sitt kall till detta. Allah säger:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (٢٥)

"Vi har inte sänt något sändebud före dig utan att uppenbara för honom att det inte finns någon gud [värd dyrkan] utom jag; dyrka därför mig!" (21:25).

Och han vittnade om sin egen enhet, liksom hans änglar och de som har kunskap. Allah säger:

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا

هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (١٨)

"Allah vittnar att det inte finns någon gud [värd dyrkan] utom han, och [det gör också] änglarna och de som har kunskap – han upprätthåller alltid rättvisa. Ingen gud [är värd dyrkan] utom han, den Oövervinnerlige, den Vise." (3:18).

Med tanke på att monoteismen är så pass viktig är det obligatoriskt för varje muslim att lägga vikt vid den genom att lära sig, undervisa, ägna den eftertanke och tro på den, för att bygga sin religion på en sund grund av trygghet och underkastelse och på så vis kunna glädjas åt dess frukter och resultat.

Och Allah är den som kan garantera att vi når framgång.

Författaren

Religionen islam

Islam är den religion som Allah sände Muhammed ﷺ med. Genom att göra det har Allah fullbordat den sista religionen, fulländat den för sina tjänare, skänkt dem sin välsignelse i fullaste mått och valt den som deras religion. Ingen annan religion accepteras från någon. Allah säger:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝﴾

"Muhammed är inte fader till någon av era män, men är Allahs sändebud och den siste av profeterna. Allah omsluter allting med sin kunskap." (33:40).

Allah säger:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

"Denna dag har jag fulländat er religion för er och fullbordat min välsignelse över er och valt islam för er som religion." (5:3).

Allah säger:

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ...﴾

"Den [enda sanna] religionen hos Allah är islam." (3:19).

Allah säger:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (٨٥)

"Om någon vill anta en annan religion än islam kommer det inte accepteras från honom, och han kommer att vara bland förlorarna i det kommande livet." (3:85).

Allah har påbjudit alla människor att underkasta sig honom genom denna religion, och sa till sitt sändebud ﷺ:

﴿قُلْ يَتَايَهُا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَتَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَكَلِمَتِهِ وَأَتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (١٥٨)

"Säg: 'Människor! Jag är Allahs sändebud till er alla, [sänd av] honom som äger herraväldet över himlarna och jorden. Det finns ingen gud [vörd dyrkan] utom han, som ger liv och tar liv. Tro därför på Allah och hans sändebud; den icke läs- och skrivkunnige profeten som tror på Allah och hans ord, och följ honom så att ni kan bli vägleda.'" (7:158).

I Sahih Muslim har det återberättats datt Abu Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) berättade att Allahs sändebud ﷺ sa:

﴿وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ،
ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَّا كَانَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ﴾.

"Jag svär vid honom i vars hand min själ vilar i,

att det varken finns en jude eller en kristen från det här samfundet som hör talas om mig, och därefter dör utan att ha trott på det som jag har blivit sänd med, utan att han hamnar i elden."¹

Tron på honom är att bekräfta det han kom med, baserat på acceptans och underkastelse, och inte enbart bekräftelse. Av denna anledning anses inte Abu Talib ha varit något som trodde på Sändebudet ﷺ, trots hans bekräftelse av det han kom med och hans vittnesbörd om att det var den bästa av alla religioner.

Den islamiska religionen innefattar allt det goda som de tidigare religionerna innefattade, och utmärker sig över dem genom att vara giltig för varje tid, plats och nation. Allah säger, när han tilltalar sitt sändebud:

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ...﴾

"Och vi har sänt ned boken till dig med sanningen, som en bekräftelse på vad som fanns i den tidigare skrifterna och som en väktare över den..." (5:48).

Innebörden av att den är lämplig för varje tid, plats och folkslag är att hålla fast vid den inte ligger

¹ Återberättad av Muslim: Boken om tro. Kapitlet om plikten att tro på vår profet Muhammeds ﷺ budskap till alla människor och upphäavandet av de tidigare troskrifterna genom hans religion, nummer (153).

i konflikt med nationens intressen, oavsett tid eller plats, utan snarare leder till dess förbättring. Detta innebär dock inte att religionen i sig är underkastad varje tid, plats och folkslag, såsom vissa människor önskar.

Den islamiska religionen är den enda sanna religionen. Allah har garanterat att ge seger åt dem som verkligen håller fast vid den och ge dem seger över alla andra. Allah sa:

﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ (١)

"Det är han som har sänt sitt sändebud med vägledning och den sanna tron, för att göra den överlägsen alla annan tro – även om avgudadyrkarna avskyr det." (61:9).

Allah säger:

﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (٢)

"Allah har lovat ledarskap på jorden till de bland er som tror och gör goda gärningar, precis som han gav det till dem som levde innan er. Och han ska stärka det religiösa regelverk som han valt åt dem och vända deras rädsla till trygghet – förutsatt att

de dyrkar mig och ingen annan vid min sida. Men de som vägrar tro efter dessa [vålsignelser] – dessa är verkligen de trotsigaste av syndare." (24:55).

Islam består av tro och lag, och är perfekt i sin tro och sina lagar:

1. Religionen påbjuder att man endast dyrkar Allah och förbjuder att man dyrkar något vid hans sida.

2. Den uppmanar till ärlighet och förbjuder lögn.

3. Den beordrar med rättvisa och förbjuder orättvisa. Rättvisa är att behandla lika fall på lika sätt och olika fall på olika sätt. Det är inte absolut jämlikhet, som somliga hävdar när de utan vidare precisering säger att islam är en religion som uppmanar till jämlikhet, för att behandla olika fall på samma sätt är orättvisa, vilket islam inte förespråkar, och den som agerar så är inte berömvärd.

4. Den uppmanar till påtlighet och förbjuder svek.

5. Den beordrar med lojalitet och förbjuder bedrägeri.

6. Den uppmuntrar till att vara god mot föräldrarna och hindrar från att bete sig illa mot dem.

7. Den kallar till att upprätthålla släktbanden och förbjuder att bryta dem.

8. Den uppmanar till att behandla sina grannar

väl, och förbjuder att behandla dem illa.

Sammanfattningsvis påbjuder islam all form av gott uppförande och förbjuder allt som är förkastligt. Islam påbjuder även alla rättfärdiga handlingar och förbjuder alla form av orättfärdighet.

Allah säger:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَنِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾﴾

"Allah påbjuder rättvisa och godhet samt generositet mot närstående, och han förbjuder skamlösa handlingar, ondska och förtryck. Han förmanar er så att ni ska tänka efter och ta till er." (16:90).

Islams pelare

Islams pelare är de fem grunderna som den är uppbyggd på. De är omnämnda i den Hadith som rapporteras av Ibn 'Umar (må Allah vara nöjd med honom), där han berättade att profeten ﷺ sa:

«بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسَةٍ: عَلَى أَنْ يُوحَّدَ اللَّهُ - وَفِي رِوَايَةٍ عَلَى خَمْسٍ -: شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَإِقَامُ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءُ الزَّكَاةِ، وَصِيَامُ رَمَضَانَ، وَالْحَجَّ».

Islam har byggts på fem [pelare]: Att bekänna Allahs enhet – och i en annan rapportering: på fem [pelare] –: vittnesmålet att det inte finns någon gud

[värd dyrkan] utom Allah, och att Muhammed är hans tjänare och sändebud, att förrätta bönen, att ge allmosa, att fasta under Ramadan, och utföra valfärden. Då en man frågade om valfärden och fastan under månaden Ramadan, svarade han:

«لَا، صِيَامُ رَمَضَانَ، وَالْحُجُّ».

Nej, fastan under Ramadan, och valfärden. Det var så jag hörde det från Allahs sändebud ﷺ¹.

1- Vad gäller vittnesmålet att det inte finns någon gud [värd dyrkan] utom Allah, och att Muhammed är hans tjänare och sändebud, så innebär det: Den fasta övertygelsen som uttrycks med tungan, men det är som personen som uttalar det ser vad han bevittnar framför sig. Detta vittnesmål har gjorts till en enda pelare, trots att det som bevittnas består av flera delar:

Antingen på grund av att Sändebudet är en budbärare från Allah, är vittnesmålet om han är Allahs tjänare och sändebud en fulländning av vittnesmålet att det inte finns någon gud värd dyrkan utom Allah.

Eller på grund av att de två vittnesmålen är grunden för att handlingar ska anses vara giltiga och accepterade. En handling kan nämligen endast vara giltig och accepteras om den är uppriktig för

¹ Återberättad av al-Bukhari: Boken om tro (8), och Muslim: Boken om tro. Kapitlet om Profetens ﷺ ord "Islam är byggt på fem" (16).

Allahs skull och i enlighet med hans sändebuds vägledning.

Genom uppriktighet mot Allah förverkligas vittnesmålet att det inte finns någon gud värd dyrkan utom Allah, och genom att följa Allahs sändebud förverkligas vittnesmålet att Muhammed är hans tjänare och sändebud.

En av frukterna av denna viktiga vittnesbörd är att hjärtat och själen befrias från att vara en tjänare till skapelsen och från att följa andra än sändebuden.

2. Att förrätta bönen innebär att dyrka Allah genom att utföra den på ett korrekt och fullständigt sätt, vid dess bestämda tider och enligt dess föreskrivna former.

Bland dess frukter är sinnesro, glädje och ett skydd mot skamliga och förkastliga handlingar.

3. Att ge allmosa innebär att dyrka Allah genom att ge den föreskrivna andelen från de tillgångar som denna plikt omfattar.

Bland dess frukter är att den renar själen från den usla egenskapen girighet och tillgodoser islams och muslimernas behov.

4. Att fasta under ramadan innebär att dyrka Allah genom att avstå från det som bryter fastan under dagtid i månaden ramadan.

En av dess frukter är att man övar själen i att lämna det man håller kärt, för att uppnå Allahs

välbehag.

5. Valfärden innebär att man dyrkar Allah genom att besöka det heliga huset för att utföra vallfärdsritualerna.

En av dess frukter är att man fostrar själen till att göra ekonomiska och fysiska ansträngningar i lydnad till Allah; av denna anledning är valfärden en form av Jihad för Allahs sak.

Dessa frukter som härrör från dessa pelare – både de nämnda och de onämnda – formar samfundet till ett rent och obefläckat islamiskt samfund som bekänner sig till sanningens religion inför Allah och behandlar skapelsen med rättvisa och sannfärdighet. För islams övriga regler blir korrekta genom hur dessa pelare utförs, och samfundets tillstånd korrigeras när det agerar enligt de religiösa föreskrifterna. I den mån dess religiösa angelägenheter förlorar i korrekthet, gör även dess tillstånd det.

Och den som vill få klarhet i detta, ska läsa Allahs ord:

﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٦﴾ أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٩٧﴾ أَوَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ ﴿٩٨﴾ أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٩٩﴾﴾

"Om invånarna i dessa samhällen bara varit

troende och gudfruktiga hade vi ju skänkt dem välsignelser från himmel och jord. Men de vägrade tro, så vi straffade dem för deras handlingar. (96)

Känner invånarna i dessa samhällen sig säkra på att de inte ska drabbas av vårt straff under natten, när de ligger och sover? (97)

Eller kan invånare i dessa samhällen vara säkra på att de inte ska drabbas av vårt straff under förmiddagen, när de roar sig? (98)

Känner de sig säkra inför Allahs plan? Nej, ingen kan leva utan oro för Allahs plan, utom de som [redan] är förlorade." (99) (7:96-99).

Man bör betrakta historien för dem som levde tidigare; eftersom historien är en lärdom för dem som har förstånd, och en ögonöppnare för dem vars hjärtan inte har beslöjats. Och hos Allah söker vi hjälp.

Grunder inom den islamiska trosläran

Islam består av – som vi tidigare har klargjort – troslära och lagar, och vi har berört en del av dess lagar och nämnt dess pelare, vilka utgör grunden för dessa lagar.

Vad beträffar den islamiska trosläran, är dess grunder: Tron på Allah, hans änglar, hans böcker, hans sändebud, den yttersta dagen och den gudomliga förubestämmelsen, det goda som den medför samt det onda.

Dessa grunder har påvisats av Allahs Bok och

hans sändebuds sunnah ﷺ.

Allah säger i sin bok

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ...﴾

"Fromhet är inte att ni vänder era ansikten mot öst eller väst. [Sann] fromhet har snarare den som tror på Allah och den yttersta dagen och änglarna och skriften och sändebuden..." (2:177). Han säger även om den gudomliga förutbestämmelsen:

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ﴿٥٩﴾ وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ﴿٦٠﴾﴾

"Vi har skapat allting efter ett förutbestämt mått. (49)

Vårt beslut sker genom ett enda ord, [och det införlivas] snabbt som en blinkning." (50)

(54:49-50).

I Allahs sändebuds ﷺ sunna säger Profeten ﷺ som svar till ängeln Gabriel (må frid vare med honom), när han frågade honom om tron:

«الْإِيمَانُ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ: خَيْرٌ وَشَرُّهُ».

"Iman (tron) innebär att du tror på Allah, hans änglar, hans böcker, hans sändebud, den yttersta dagen, och att du tror på den gudomliga förutbestämmelsen, det goda som den medför samt

det onda"¹.

Tron på Allah

Tron på Allah omfattar fyra punkter:

Första punkten: Tron på Allahs existens.

Bevisen för hans existens innefattar: Människans naturliga disposition, förnuftet, uppenbarelsen och den mänskliga sinnena.

Vad gäller att den naturliga dispositionen utgör ett bevis för hans existens, så har varje skapelse skapats med en medfödd tro på sin Skapare, utan föregående eftertanke eller undervisning. Och ingen avviker från denna naturliga disposition, förutom den vars hjärta påverkas av något som leder det bort från den. Profeten ﷺ har nämligen sagt:

«مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجَّسَانِهِ».

"Varje barn föds med den naturliga dispositionen, men det är föräldrarna som gör den till jude, kristen eller elddyrkare."².

2. Vad gäller bevis för Allah existens baserat på förnuftet, så måste dessa varelser, både tidigare och

¹ Återberättad av Muslim, Boken om tro, (8), Abu Dawud: Boken om Sunnah. Kapitlet om den gudomliga förutbestämmelsen, nummer (4695).

² Rapporterad av al-Bukhari: Boken om begravningar. Kapitel: Om ett barn konverterar till islam och dör, ska man be över det och ska islam presenteras för ett barn? Nummer (1292), och Muslim: Boken om den gudomliga förutbestämmelsen. Kapitel: Betydelsen av att varje nyfött barn föds med den naturliga dispositionen, och bestämmelsen gällande de otrognas och muslimernas barns död, nummer (2658).

senare, ha en Skapare som har fått dem att existera, då det är omöjligt att de har skapat sig själva eller att de har uppstått av en slump.

Den kan inte skapa sig själva, eftersom en sak inte skapar sig själv; då den är icke-existerande före sin existens, hur kan den då vara en skapare?

Det kan inte heller ha uppstått av en slump, eftersom varje händelse måste ha en någon som fått den att existera. Och eftersom dess existens bygger på denna fulländade ordning, detta harmoniska samspel och det oupplösliga sambandet mellan orsaker och dess verkningar, och mellan varelserna sinsemellan, utesluter detta kategoriskt att dess existens skulle ha skett av en slump; för det som uppstår av en slump är utan ordning i sitt ursprung, hur kan det då vara ordnat under sin fortlevnad och utveckling?

Och om dessa varelser varken kan existera av sig själva eller av en slump, måste de ha en Skapare, och det är Allah, världarnas Herre.

Allah nämner detta rationella och definitiva bevis i Surah al-Tur, där han säger:

(أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾)

"Har de skapats av ingenting, eller är det de själva som är skaparna"? (52:35). Det vill säga: de har inte skapats utan en skapare, och inte heller är det de som har skapat sig själva; därmed är det

fastställt att deras Skapare är Allah, välsignad och upphöjd är han. Jubayr bin Mut'im (må Allah vara nöjd med honom) hörde Allahs sändebud ﷺ recitera Surah al-Tur och han läste dessa verser:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصِيطِرُونَ ﴿٣٧﴾﴾

"Har de skapats av ingenting, eller var de själva skaparna (35)?

"Eller har de skapat himlarna och jorden? Nej, de vill inte övertygas (36).

Råder de över din Herres skatter, eller är det de som är de övermäktiga (37)?" (52:35-37).

Jubayr var vid den tiden polyteist och sa: "Mitt hjärta var nära att flyga iväg, och det var då tron för första gången slog rot i mitt hjärta"¹.

Låt oss framställa en liknelse som förtydligar detta: Anta att någon berättar för dig om ett storslaget palats, omgivet av trädgårdar där bäckar strömmar, fyllt med möbler och sängar, och utsmyckat med alla sorters väsentliga och kompletterande dekorationer. Och om någon sa till dig att detta palats, med all sin prakt, hade skapat sig självt eller uppstått av en slump utan en skapare, skulle du genast förneka och förkasta det och anse att det han sa är ren dårskap. Är det då

¹ Återberättad av al-Bukhari: Surah al-Tur, (4854).

tänkbart att detta väldiga universum, med sin jord och himmel, sina himlakroppar och prakt, och sin förunderliga och häpnadsväckande ordning, skapade sig självt eller uppstod av en slump utan en skapare?

3. De uppenbarade bevisen för Allahs existens är att alla de gudomligt uppenbarade böckerna vittnar om detta. De rättvisa bestämmelser som de kom med, vilka värnar om skapelsens välfärd, är ett bevis på att de kommer från en vis och allvetande Herre som känner till sin skapelses bästa. De kosmologiska budskap som dessa böcker framför, vars sannfärdighet bekräftats av verkligheten, är ett bevis på att de kommer från en Herre som är mäktig att skapa det han har informerat om.

4. Bevisen från de mänskliga sinnena på Allahs existens är av två slag:

Det första är att vi hör och bevittnar hur de åkallandes böner besvaras och de nödställda undsätts, vilket är ett otvetydigt bevis på hans existens. Allah säger:

﴿وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ...﴾

"[Minns] också Noa, som före [Abraham och Lot] vände sig till oss, och vi besvarade hans bön..." (21:76) Allah säger även:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبَ لَكُمْ...﴾

"Och [minns] när ni bad er Herre om hjälp och

han svarade er..." (8:9).

I Sahih al-Bukhari berättade Anas bin Malik (må Allah vara nöjd med honom) att:

«إِنَّ أَعْرَابِيًّا دَخَلَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ -وَالنَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَخْطُبُ- فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلَكَ الْمَالُ، وَجَاعَ الْعِيَالُ، فَأَدْعُ اللَّهَ لَنَا؛ فَرَفَعَ يَدَيْهِ وَدَعَا، فَتَارَ السَّحَابُ أَمْثَالَ الْجِبَالِ، فَلَمْ يَنْزِلْ عَنْ مِنْبَرِهِ حَتَّى رَأَيْتُ الْمَطَرَ يَتَحَادَرُ عَنْ لِحْيَتِهِ».

"En beduin kom in på en fredag - medan profeten ﷺ höll sin predikan - och sa: 'Allahs sändebud! Boskapen har dött och familjerna svälter, åkalla därför Allah för oss.' Han ﷺ lyfte då sina händer och åkallade, och molnen tornade upp sig likt berg. Han hade inte stigit ned från sin predikstol förrän jag såg regnet rinna nedför hans skägg."¹

Följande fredag reste sig samma beduin, eller någon annan, och sa: 'Allahs sändebud! Byggnaderna har förstörts och vara egendomar har översvämmats, så be till Allah för oss.' Då höjde han sina händer och sa ﷺ:

«اللَّهُمَّ حَوَالَيْنَا وَلَا عَلَيْنَا».

'Allah! Sänd ned det omkring oss och inte över oss.' Och han pekade inte mot något håll förutom att

¹ Sahih al-Bukhari: Boken om fredagsbönen. Kapitlet om bön om regn under fredagspredikan (891).

det öppnade upp sig."¹

Besvarandet av de som åkallar Allah är än i dag ett bevittnat fenomen, för den som uppriktigt vänder sig till honom och uppfyller villkoren för att bli bönhörd.

Den andra aspekten: Att profeternas tecken, som kallas för mirakel, och som människorna bevittnar eller hör talas om, är ett övertygande bevis på att den som sänt dem existerar, vilket är Allah. Anledningen till att detta är ett bevis är att dessa händelser är övernaturliga och inget människor klarar av att utföra. Det är därför ett bevis på att Allah låter dem ske för att stödja sina sändebud och ge dem seger.

Ett exempel på detta är tecknet med Mose (frid vare med honom), när Allah befallde honom att slå havet med sin stav; han slog det, varpå det delade sig i tolv torra passager och vattnet mellan dem blev som berg. Allah, den Upphöjde, säger:

﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ

الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾

"Då uppenbarade vi för Mose: 'Slå havet med din stav,' och det delade sig, varpå varje del blev som ett högt berg." (26:63).

¹ Rapporterad av al-Bukhari: Boken om fredagen. Kapitlet om att be om regn under predikan på fredagen, nummer (891), Muslim: Boken om bönen för att be om regn. Kapitlet om åkallan vid bön om regn, nummer (897).

Ett annat exempel är Jesus tecken, då han med Allahs tillåtelse återuppväckte de döda och lät dem stiga fram ur sina gravar. Allah säger om honom:

﴿...وَأَحْيَا الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ...﴾

"...och jag väcker de döda till liv med Allahs tillstånd..." (3:49) Han säger även:

﴿...وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِي...﴾

"...och när du med mitt tillstånd uppväckte de döda..." (5:110).

Ett tredje exempel skedde Profeten ﷺ när Quraysh bad honom om ett mirakel, varpå han pekade mot månen som då splittrades i två delar och folket såg det. Om detta säger Allah:

﴿افْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانشَقَّ الْقَمَرُ ۚ وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ

مُسْتَمِرٌّ﴾

"Stundens timme närmar sig, och månen har kluvits. Men varje gång de ser ett tecken, vänder de sig bort och säger: 'det är samma, återkommande magi!'" (54:1-2).

Dessa påtagliga tecken, som Allah låter ske för att stödja sina sändebud och för att hjälpa dem, utgör ett otvetydigt bevis på hans existens.

Den andra kategorin som tron på Allah omfattar är tron på hans herravälde. Det innebär tron på att han är den ende Herren, utan partner eller medhjälpare.

Herren är den som äger skapelsen, herraväldet och styr allt. Det finns ingen Skapare utom Allah, ingen sann Ägare utom han, och befallningen tillhör endast honom. Han säger:

﴿...أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ...﴾

"...till honom hör skapelsen och befallningen..." (7:54). Han säger även:

﴿...ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ ۚ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِن

قَٰطِعٍ

"Sådan är Allah, er Herre – herraväldet är hans, och de ni anropar vid hans sida äger inte ens hinnan kring en dadelkärna." (35:13).

Det är generellt inte känt att människor brukade förneka Allahs herreskap. Undantaget för detta var de som gör det av högmod utan att tro på sina egna ord, såsom var fallet med Farao när han sa till sitt folk:

﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ﴾

"Jag är er högste herre!" (79:24). Han sa även:

﴿...يَتَأَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرِي...﴾

"Mina stormän! Jag känner inte till någon annan gud för er än mig." (28:38), men detta var inte baserat på trosövertygelse. Allah säger:

﴿وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا...﴾

"Men i sin orättfärdighet och sitt högmod förnekade de [dessa tecken], trots att de innerst inne var övertygade [om deras sanning]..." (27:14). Allah berättar att Moses (frid vare med honom) sa till Farao:

(...لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِصَآئِرٍ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ
يَفِرْعَوْنُ مَثْبُورًا)

"Du vet mycket väl att ingen annan än himlarnas och jordens Herre har sänt ner dessa [tecken] – som klara bevis. Farao! Du är uppenbart på väg mot din undergång." (17:102).

Därför erkände polyteisterna Allahs herravälde, men de tillskrev honom partners i hans gudomlighet. Allah sa:

(قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٤﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٨٥﴾ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿٨٦﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٨٧﴾ قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨٨﴾ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ﴿٨٩﴾)

"Säg: 'Vem tillhör jorden och alla på den? [Svara] om ni verkligen vet!' De kommer att svara: 'Allah.' Säg: 'Ska ni då inte tänka efter?' Säg: 'Vem är de sju himlarnas Herre och den mäktiga tronens Herre?' De kommer att svara: 'Allah.' Säg: 'Ska ni då inte frukta Honom?' Säg: 'Vem har i sin hand herraväldet över allting, och som ger skydd, men

mot vilken ingen kan skyddas? [Svara] om ni verkligen vet!" De kommer att svara: 'Allah.' Säg: 'Hur kan ni då vara så förvillade?'" (23:84-89).

Allah säger även:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنۢ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُوْلُنَّ خَلَقْنَهُنَّ الْعَزِيْزُ الْعَلِيْمُ ﴿٩١﴾﴾

"Om du frågar dem: 'Vem har skapat himlarna och jorden?' kommer de helt visst att svara: 'Den Oövervinnerlige, den Allvetande har skapat dem.'" (43:9).

Han sa även:

﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنۢ خَلَقَهُمْ لَيَقُوْلُنَّ اَللّٰهُ فَاَنۢى يُؤْفَكُوْنَ ﴿٩٢﴾﴾

"Om du frågar dem vem som skapat dem, kommer de helt visst att svara: 'Allah.' Hur kan de då vända sig bort?" (43:87).

Allahs befallning är av två slag: den universiella och den lagstiftande. På samma sätt som att han styr universum och beslutar vad han än vill, i enlighet med sin visdom, så är det även han som beslutar lagarna och reglerna för dyrkan och för socialt umgänge, i enlighet med sin visdom. Den som anser att det finns någon annan som har rätt att stifta lagar för dyrkan, eller styra över vilka transaktioner som ska anses vara tillåtna, har begått avgudadyrkan och har inte levt upp till den sanna tron.

Den tredje punkten som tron på Allah omfattar är tron på hans gudomlighet; att han ensam är den

sanne Guden, utan partner. Begreppet (al-Ilah) betyder (al-Ma'luh), det vill säga den som dyrkas med kärlek och vördnad.

Allah säger:

﴿وَالَهُمْ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿٣٣﴾﴾

"Och er Gud är den enda [sanna Guden]; det finns ingen gudom [värd dyrkan] utom han, den Nåderike, den Barmhärtige." (2:163). Allah säger:

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا

هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾﴾

"Allah vittnar att ingen gud [är värd dyrkan] utom han, och [det gör också] änglarna och de som har kunskap – han upprätthåller alltid rättvisa. Ingen gud [är värd dyrkan] utom han, den Oövervinnerlige, den Vise." (3:18) Alla gudomar som dyrkas vid sidan av Allah är falska gudar. Allah säger:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ

الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٦﴾﴾

"Så är det eftersom Allah är den absoluta Sanningen medan det de åkallar vid hans sida är falska påfund, och för att Allah verkligen är den Höge, den Store." (22:62). Att de kallas för gudar betyder inte att de egentligen är gudomliga. Allah säger om al-Lat, al-'Uzza och Manat:

﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَّتُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ...﴾

"Dessa [avgudar] är bara namn, som ni och era fäder hittat på; Allah har inte gett er befogenhet till det..." (53:23).

Allah berättar att profeten Hud (frid vare med honom) sa till sitt folk:

﴿...أَتُجَدِّلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمِيَّتُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ...﴾

"Argumenterar ni med mig om namn [på avgudar] som ni och era förfäder själva hittat på, men som Allah inte gett er befogenhet till?" (7:71).

Och han har sagt om Josef (frid vare med honom) att han sa till sina två medfångar:

﴿يُصَلِّحِي السِّجْنَ عَارِبًا مُتَمَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمِيَّتُوهَا أَنْتُمْ وَعَابَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ...﴾

"Mina kamrater i fångenskapen! Är det bättre [att dyrka] olika gudar, eller [att endast dyrka] Allah – den Ende, den Övermäktige? Vad ni dyrkar vid hans sida är bara namn som ni och era förfäder har hittat på; Allah har inte gett er befogenhet till det..." (12:39-40).

Därför brukade sändebuden (må frid vara med dem) säga till sina folk:

﴿...اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾

"Dyrka Allah; ni har ingen annan gud än

onom." (7:59) Men detta vägrade avgudadyrkarna och satte gudar vid Allahs sida, vilka de dyrkade jämte Allah och anropade om hjälp och räddning.

Allah har avvisat polyteisternas avgudadyrkan med två rationella bevis:

1. De gudar som de har tagit vid hans sida saknar gudomliga egenskaper. De är skapade och kan inte skapa. De kan varken gagna sina dyrkare eller avvärja skada från dem, och de råder varken över deras liv eller död. De äger inte heller någonting i himlarna och har ingen delaktighet i att styra dem.

Allah säger:

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ﴿٢٥﴾﴾

"Ändå har de vid hans sida satt gudar som inte kan skapa något, Nej, de är själva skapade. De kan varken skada eller gagna sig själva och de råder varken över liv, död eller återuppståndelse." (25:3).

Allah säger:

﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مَنِ ظَهِيرٌ ﴿٢٦﴾ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ...﴾

"Säg: 'Anropa dessa som ni satt [som gudar] i Allahs ställe! De äger inte minsta stoftkorn vare sig i himlarna eller på jorden, och de har ingen andel i dem, och han har ingen bland dem som bistår

honom. Och ingen förbön inför honom är till nytta, utom för den som han ger sitt tillstånd..." (34:22-23).

وقال تعالى: ﴿أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ ﴿١٩١﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٢﴾﴾

"Ska de dyrka det som inte kan skapa något, utan som själva är skapade; de kan varken ge dem hjälp eller hjälpa sig själva." (7:191-192).

Eftersom detta är dessa avgudars tillstånd, är det verkligen ren dårskap och idioti att anse dem vara riktiga gudar.

För det andra bekräftade dessa avgudsdyrkare att det endast är Allah som är Herren, Skaparen, i vars hand herraväldet över allting vilar, och att han beskyddar medan ingen kan skyddas från honom. Detta förutsätter att de enbart riktar dyrkan till honom, liksom de bekräftade hans ensamrätt till herraväldet. Allah säger om detta:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾﴾

"Människor! Dyrka er Herre som har skapat er och dem som levde före er, så att ni må bli gudfruktiga. (21) Han som har gjort jorden till en viloplats för er och himlen som ett valv, och från skyn sänt ned regn och med det frambringat frukter

för er försörjning. Sätt därför inga medgudar vid Allahs sida, när ni vet bättre. (22)" (2:21-22).

Allah säger också:

﴿وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٢٧﴾﴾

"Om du frågar dem vem som skapat dem, kommer de helt visst att svara: 'Allah.' Hur kan de då vända sig bort?" (43:87).

Allah säger även:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٨﴾﴾ فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعْدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ فَأَنَّى تُصْرَفُونَ ﴿٢٩﴾﴾

"Säg: 'Vem ger er försörjning från himlen och jorden, eller vem råder över hörsel och syn, och vem frambringar det levande ur det döda och frambringar det döda ur det levande och vem styr allting?' De kommer då att säga: 'Allah.' Säg: 'Borde ni då inte visa gudsfruktan?' Det är Allah, er sanne Herre. Vad finns det efter sanningen annat än villfarelse? Hur kan ni då vända er bort?"

(10:31-32).

Den fjärde aspekten av tron på Allah, är tron på hans namn och attribut.

Det vill säga: Att bekräfta de namn och egenskaper som Allah har bekräftat för sig själv i sin bok, eller i sitt sändebuds ﷺ sunnah, på det sätt

som anstår honom, utan att förvränga texterna, förneka dess innebörd, föreställa sig hur attributen är, eller likna honom vid skapelsen. Allah säger:

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا ۖ وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ

مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨﴾﴾

"Allah har de vackraste och mest fullkomliga namnen; åkalla honom därför med dem! Och håll er borta från dem som vanhelgar hans namn – de kommer att få det straff de förtjänar." (7:180). Allah säger även:

﴿...وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾

"Till honom hör de högsta egenskaperna i himlarna och på jorden. Han är den Oövervinnerligen, den Vise." (30:27) Och Allah säger:

﴿...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

"...Ingenting är honom likt; han är den Hörande, den Seende." (42:11).

Två grupper har farit vilse i denna fråga:

Den första är (al-Mu'attilah), vilka är de som förnekar namnen och attributen, eller en del av dem, då de påstår att tillskriva dem till Allah innebär att man liknar Allah vid hans skapelse. Detta påstående är falskt av flera anledningar. Det här är några av dem:

För det första: Att det medför ogiltiga

konsekvenser, såsom motsägelser i Allahs tal. Anledningen till det är att Allah har bekräftat namnen och attributen för sig själv, och tillbakavisat att något är likt honom. Om bekräftandet av dessa namn och egenskaper skulle innebära a, skulle det leda till motsägelser i Allahs tal, varpå vissa delar skulle motsäga andra.

Det andra: Att två ting överensstämmer i namn eller egenskap innebär inte att de är identiska, för du kan se två personer som överensstämmer i att de båda är människor; hörande, seende och talande. Av detta följer dock inte att de är lika varandra i mänskliga attribut, hörsel, syn och tal.

Man ser att djuren har händer, ben och ögon, men denna överensstämmelse innebär inte att deras händer, ben och ögon är identiska.

När skillnaden mellan skapelserna blir uppenbar, även i de namn eller egenskaper de har gemensamt, då är skillnaden mellan Skaparen och skapelsen än mer uppenbar och större.

Den andra gruppen är (Mushabbihah). De bekräftar namnen och attributen, men liknar samtidigt Allah med hans skapelse, och påstår att detta är innebörden av texterna; eftersom Allah tilltalar sina tjänare med det de förstår. Detta påstående är dock ogiltigt av flera anledningar. Bland dessa är:

1. Att Allah skulle likna sin skapelse är helt

felaktigt enligt såväl förnuftet som den islamiska uppenbarelsen, och det är omöjligt att innebörden av Koranens och Sunnans texter skulle vara något ogiltigt.

2. Allah har tilltalat sina tjänare med det de förstår vad gäller den grundläggande betydelsen, men den sanna verkligheten och essensen av denna betydelse, vad gäller hans väsen och attribut, är kunskap som Allah har förbehållit sig själv.

När Allah bekräftar om sig själv att han hör, är den grundläggande betydelsen av hörsel – vilket är att uppfatta ljud – klar och tydlig. Men hur Allah hör är okänt för oss. Hörselns sanna essens skiljer sig nämligen åt även bland skapelserna, varför skillnaden mellan Skaparen och skapelsen är än tydligare och större.

När Allah informerar oss att han har höjt sig över tronen, är den grundläggande betydelsen av att höja sig känd. Men den sanna beskaffenheten av Allahs höjning över sin tron är okänd för oss, eftersom beskaffenheten av att höja sig skiljer sig åt för skapelsen. Att höja sig över en stabil stol är inte som att höja sig över sadeln till en bångstyrig och skygg kamel. Om det finns en sådan skillnad för skapelsen, är skillnaden mellan Skaparen och skapelsen än mer uppenbar och större.

Tron på Allah, såsom vi har beskrivit den, bär stora frukter för de troende. Detta inkluderar:

1. Att förverkliga sann monoteism, genom att inte fästa sitt hopp eller sin fruktan vid någon annan än Allah, och inte dyrka någon annan än honom.

2. Att älska Allah fullkomligt och att upphöja och ära honom i enlighet med hans vackraste namn och upphöjda attribut.

3. Att verkligen dyrka honom genom att utföra det han beordrat och avstå från det han förbjudit.

Tron på änglarna

Änglarna är dolda skapelser som dyrkar Allah. De är skapade, dyrkar Allah och har inga gudomliga egenskaper. Allah har skapat dem från ljus och gjort så att de ständigt lyder honom och skänkt dem styrka att utföra detta. Han har sagt:

{...وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ أَلَيْلَ

وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾}

"...de som står honom nära visar inte minsta högfärd inför att dyrka honom, och de utmattas inte; oförtröttligt prisar de honom – natt och dag." (21:19-20).

Änglarna är otroligt många, och ingen förutom Allah kan räkna dem. Det har bekräftats i de två Sahih-samlingarna, i en hadith återberättad av Anas (må Allah vara nöjd med honom), som handlar om himmelsfärden, att Profeten ﷺ lyftes upp till al-Bayt al-Ma'mur i himlen. I detta hus ber sjuttio

tusen änglar varje dag; när de går ut återvänder de aldrig dit igen.

Tron på änglarna omfattar fyra aspekter:

Den första: Tron på deras existens.

Den andra: Att specifikt tro på dem vars namn vi känner till (såsom Gabriel), och att generellt tro på dem vars namn vi inte känner till.

Den tredje: Att tro på de av deras egenskaper som vi känner till, såsom Gabriels skapnad, för Profeten ﷺ har berättat att han såg honom i den skapnad han skapades i, och att han hade sexhundra vingar som täckte horisonten.

Och en ängel kan på Allahs befallning förvandlas till en mans gestalt. Detta skedde med Gabriel när Allah sände honom till Maria och han uppenbarade sig för henne i en fullkomlig mans skepnad, och när han kom till Profeten ﷺ medan han satt med sina följeslagare. Han kom till honom i skepnad av en man med bländande vita kläder och kolsvart hår. Han såg inte ut att vara på resa och ingen av hans följeslagare kände till honom. Han satte sig hos Profeten ﷺ, placerade sina knän intill hans knän, lade sina handflator på sina lår och frågade Profeten ﷺ om islam, iman, ihsan, den yttersta stunden och dess tecken. Profeten ﷺ svarade honom, varpå han gav sig av. Därefter sa han ﷺ:

«هَذَا جِبْرِيلُ؛ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ».

”Det där var Gabriel som kom till er för att lära er om er religion.”¹

Likaså uppträdde änglarna som Allah sände till Abraham och Lot i mänsklig gestalt.

Den fjärde aspekten som tron på änglarna omfattar är tron på de handlingar vi känner till att de utför på Allahs befallning; såsom att prisa honom och dyrka honom dag och natt utan att tröttna eller mattas.

Vissa av dem kan även utföra specifika handlingar.

Exempel på detta är att Gabriel (frid vare med honom) är anförtrodd att förmedla Allahs uppenbarelse till profeterna och sändebuden.

Och ett exempel är Mikael, som har tilldelats ansvaret för regnet och växtligheten.

Ett annat exempel är Israfil, som har fått i uppdrag att blåsa i basunen när den yttersta stunden inträffar och när skapelsen ska återuppväckas.

Ytterligare ett exempel är dödsängeln, som är anförtrodd att ta själarna vid döden.

Ett annat exempel är Malik, som är ansvarig för helvetet och är dess väktare.

Ett annat exempel är änglarna som är anförtrodda med fostren i skötena. När människan

¹ Rapporterad av Muslim: Boken om tron. Kapitel: Förklaringen av tron, islam och Ihsan, och plikten att bekräfta tron på Allahs förutbestämmelse, (8).

fullbordat fyra månader i sin moders mage, sänder Allah en ängel till honom och befaller honom att skriva ned hans uppehälle, livslängd, handlingar, och om han blir olycklig eller lycklig.

Ytterligare ett exempel är änglarna som anförtrotts att bevara och skriva ned människans handlingar. Varje människa har två änglar: en på den högra sidan och den andra på den vänstra.

Ett exempel är också änglarna som ansvarar för att fråga den avlidne när han har lagts i sin grav; två änglar kommer till honom och frågar honom om hans Herre, hans religion och hans profet.

Tron på änglarna bär med otroliga frukter. Bland dessa är:

Den första: Kunskapen om Allahs storhet, makt och auktoritet, eftersom skapelsens storhet vittnar om Skaparens storhet.

Den andra: Tacksamhet gentemot Allah för hans omsorg för Adams avkomma, då han bland dessa änglar har utsett dem som skyddar människorna, skriver ned deras handlingar och tar hand om annat som gynnar dem.

Den tredje: Kärlek till änglarna för att de dyrkar Allah.

Vissa avvikande grupper har förnekat att änglarna är riktiga varelser, och har sagt att de är en representation av de goda krafter som finns i skapelsen. Detta innebär att de förnekar delar av

Allahs Bok, hans sändebuds sunnah ﷺ och muslimernas konsensus.

Allah säger:

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَيْكَةِ رُسُلًا أُولَىٰ أَجْبَحَةٍ مَّثْنَىٰ وَثُلَّةَ وَرُبْعٍ...﴾

"All lovprisning tillhör Allah, himlarnas och jordens Skapare, som utser änglar till budbärare, försedda med vingar – två, tre eller fyra..." (35:1).

Allah säger också:

﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَيْكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَرَاهُمْ...﴾

"Och om du bara kunde bevittna de otrogna vid dödsögonblicket när änglarna tar deras själar och slår dem i ansiktet och ryggen..." (8:50).

Allah säger även:

﴿...وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَيْكَةُ بَاسِطُو أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ...﴾

"Om du bara kunde se när de orättfärdiga närmar sig döden och änglarna sträcker ut sina händer mot dem, [med orden]: 'Släpp era själar...' (6:93).

Allah säger även:

﴿...حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾

"...När bävan släpper från [änglarnas] hjärtan,

frågar de: 'Vad förkunnade er Herre?' och de svarar: 'Sanningen; han är den Høge, den Store.'" (34:23).

Han säger även om paradisetts invånare:

﴿...وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ سَلَامٌ ۖ عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ۝﴾

"...och änglarna stiger in till dem från varje port: 'Denna frid är tack vare ert tålmod. Vilken underbar slutlig hemvist!'" (13:23-24).

Och i Sahih al-Bukhari återberättas det från Abu Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) att Profeten ﷺ sa:

«إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ الْعَبْدَ نَادَى جِبْرِيلَ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحْبِبْهُ، فَيُحِبُّهُ جِبْرِيلُ، فَيُنَادِي جِبْرِيلُ فِي أَهْلِ السَّمَاءِ: إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ فُلَانًا فَأَحْبِبُوهُ، فَيُحِبُّهُ أَهْلُ السَّمَاءِ، ثُمَّ يَوْضَعُ لَهُ الْقَبُولُ فِي الْأَرْضِ».

"Om Allah älskar en tjänare kallar han på Gabriel: 'Allah älskar den och den, så älska honom.' Då älskar Gabriel honom, och Gabriel ropar ut till himlens folk: 'Allah älskar den och den, så älska honom.' Då älskar himlens folk honom, sedan ges han acceptans på jorden."¹

I den återberättas även från Abu Hurayrah (må Allah vara nöjd med honom) att Profeten ﷺ sa:

«إِذَا كَانَ يَوْمُ الْجُمُعَةِ كَانَ عَلَى كُلِّ بَابٍ مِنْ أَبْوَابِ الْمَسْجِدِ الْمَلَائِكَةُ يَكْتُبُونَ

¹ Hadithen finns i de autentiska hadithsamlingarna al-Bukhari (3037) och Muslim (2637).

الْأَوَّلَ فَلَا أَوَّلَ، فَإِذَا جَلَسَ الْإِمَامُ طَوَّأَ الصُّحُفَ وَجَاءُوا يَسْتَمِعُونَ الذِّكْرَ».

"På fredagen står änglar vid varje dörr till moskén och skriver ner namnen på dem som kommer i turordning. När imamen sätter sig, stänger de sina böcker och kommer för att lyssna på predikan."¹

Dessa texter tyder klart och tydligt på att änglarna är varelser med kroppar och inte abstrakta krafter, såsom de som gått vilse påstår. Det går även emot muslimernas konsensus om innebörden av dessa texter.

Tron på böckerna

Böcker är plural av ordet (bok), vilket betyder något som (skrivits ned).

Vad som avses med dem här är de böcker som Allah uppenbarade för sina sändebud som en barmhärtighet till skapelsen och en vägledning för dem, för att de genom dem ska uppnå lycka i detta liv och i det nästkommande.

Tron på böckerna innefattar fyra aspekter:

Den första: Tron på att de verkligen har uppenbarats från Allah.

Den andra: Tron på de böcker som vi känner till vid namn, likt Koranen, som uppenbarades för

¹ al-Bukhari: Boken om fredagen. Kapitlet om att lyssna på predikan (887).
Muslim: Boken om fredagen. Kapitlet om förträffligheten i att gå tidigt till bönen på fredagen (850).

Muhammed ﷺ, och Tawrat, som uppenbarades för Mose (må frid vare med honom). Injil som uppenbarades för Jesus (må frid vare med honom). Zabur som uppenbarades för David (må frid vare med honom), och vad gäller det vars namn vi inte känner till, så tror vi på det i allmänhet.

Den tredje: Att bekräfta dess autentiska berättelser, såsom Koranens berättelser och berättelserna från de tidigare böckerna som inte har ändrats eller förvrängts.

Den fjärde: Att handla i enlighet med de av dess föreskrifter som inte har upphävts, och att acceptera och underkasta sig det, oavsett om vi förstår dess visdom eller inte. Samtliga föregående böcker är upphävda av Koranen, Allah säger:

﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ...﴾

"Och vi har sänt ned boken till dig med sanningen, som en bekräftelse för de tidigare skrifterna och som en väktare över den..." (5:48). Vilket innebär att den är som domare över de tidigare skrifterna.

Därför är det inte tillåtet att följa någon bestämmelse från de tidigare böckerna, förutom det som är autentiskt från dem och som Koranen har bekräftat.

Tron på böckerna bär fantastiska frukter,

däribland:

1. Kunskapen om Allahs omsorg för sina tjänare; då han till varje folk har sänt ner en skrift för att vägleda dem.

2. Kunskapen om Allahs visdom i hans lagstiftning, där han för varje folk har föreskrivit det som passar deras förhållanden. Allah säger:

{...لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا...}

"...för var och en av er fastställde vi en lag och en levnadsregel..." (5:48).

3. Att tacka Allah för hans välsignelse i detta.

Tron på sändebuden

Sändebud (Rusul) är plural av (rasul), som betyder (sänd), det vill säga, utsänd för att förmedla något.

Vad som avses här är en människa som har fått en uppenbarelse med ett religiöst regelverk och beordrats att förmedla det.

Den första av sändebuden är Noa (frid vare med honom), och den siste av dem är Muhammed ﷺ.

Allah säger:

{إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ...}

"Vi har skänkt dig vår uppenbarelse så som vi skänkt den till Noa och profeterna efter honom..." (4:163).

Och i Sahih al-Bukhari står det att Anas bin Malik

(må Allah vara nöjd med honom) återberättade hadithen om medlingen. Där står det att sa profeten ﷺ:

«ذُكِرَ أَنَّ النَّاسَ يَأْتُونَ إِلَى آدَمَ؛ لِيَشْفَعَ لَهُمْ، فَيَعْتَذِرُ إِلَيْهِمْ وَيَقُولُ: ائْتُوا نُوحًا أَوَّلَ رَسُولٍ بَعَثَهُ اللَّهُ» وذكر تمام الحديث.

"Människorna kommer till Adam för att han ska förmedla förbön för dem, men han ursäktar sig och säger: "Gå till Noa, det förste sändebudet som Allah sände", och han nämnde därefter resten av hadithen.¹

Allah sa beträffande Muhammed ﷺ:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ...﴾

"Muhammed är inte fader till någon av era män, utan han är Allahs sändebud och den siste av profeterna..." (33).

Inget folk har varit utan ett sändebud som Allah sänt med en självständig lag till sitt folk, eller en profet som fått uppenbarelse för att förnya det religiösa regelverket från den profet som kom före honom. Allah sa:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

"Vi har till varje samfund skickat ett sändebud

¹ Rapporterad av al-Bukhari: Boken om monoteism. Kapitlet om Allahs ord: "...det som jag skapat med mina två händer", nummer (7410).

Muslim: Boken om tron. Kapitlet om paradiset's invånares lägsta rang, nummer (193).

att [säga:] 'Ni skall dyrka Allah och hålla er borta från falska gudar!'..." (16:36).

Allah säger också:

﴿...وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾

"Inget folk har lämnats utan en varnare."
(35:24).

Allah säger även:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا...﴾

"Vi har sänt ned Tawrat som innehåller vägledning och ljus. Profeterna, som underkastade sig [Allah], dömde med den mellan judarna..."
(5:44).

Sändebuden är skapade människor, och de har inga som helst gudomliga egenskaper. Allah säger om sin profet Muhammed, sändebudens främste och den med högst rang hos Allah:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسْنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (٧٨)

"Säg: 'Jag har ingen kontroll över min tillvaro vare sig det gäller gott eller ont, förutom det Allah vill. Om jag hade känt till det fördolda, hade jag samlat på mig rikligt av det goda, och ingen motgång hade drabbat mig. Jag är bara en varnare och en förkunnare av ett glatt budskap för

människor som tror." (7:188).

Allah säger:

﴿قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝ قُلْ إِنِّي لَنْ يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝﴾

"Säg: 'Jag har inte makt att varken tillfoga er skada eller bringa er nytta.' Säg: 'Ingen kan skydda mig från Allah [om jag skulle trotsa honom], och jag skulle aldrig kunna finna någon tillflykt utom hos honom.'" (72:21-22).

De är även föremål för mänskliga tillstånd, såsom sjukdom, död och behovet av mat och dryck med mera. Allah berättar om Abraham (frid vare med honom), när han beskriver sin Herre:

﴿وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ۝ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ۝ وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ۝﴾

"Det är han som ger mig mat och dryck (79), och när jag är sjuk är det han som botar mig (80), och han är den som skall låta mig dö och sedan återuppliva mig (81)." (26:79-81).

Profeten ﷺ sa:

«إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ، أَنَسَى كَمَا تَنسَوْنَ، فَإِذَا نَسِيتُ فَذَكِّرُونِي».

"Jag är bara en människa som ni, jag glömmer liksom ni glömmer, så om jag glömmer, påminn

mig."¹

Och Allah har beskrivit dem som hans tjänare, som deras högsta ställning, när han prisade dem. Allah säger om Noa (frid vare med honom):

{...إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا}

"... han var i sanning en tacksam tjänare..."
(17:3), Och han sa om Muhammed ﷺ:

{تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ۝}

"Välsignad är han som har sänt ned måttstocken [som skiljer mellan sanning och falskhet] till sin tjänare för att han ska varna alla folk." (25:1).

Och han sa om Abraham, Isak och Jakob (må Allahs frid och välsignelser vara över dem):

{وَأَذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ۝ إِنَّا

أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةِ ذِكْرِي الدَّارِ ۝ وَإِنَّهُمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنِ الْأَخْيَارِ ۝}

"Minns också våra tjänare Abraham, Isak och Jakob; de var alla själsstarka och klarsynta. Vi renade dem med en särskild gåva: minnet av den eviga boningen. Och hos oss hör de sannerligen till de utvalda, de främsta." (38:45-47).

Och han sa om Jesus, Marias son:

¹ Rapporterad av al-Bukhari: Boken om böneriktningen. Kapitel: Att vända sig mot böneriktningen var man än befinner sig, nr. (392).

Muslim: Boken om moskéer och böneplatser. Kapitel: Glömska i bönen och glömskans prosternation, nummer (572).

﴿إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ﴾

"Han var inget annat än en tjänare som vi välsignade och gjorde till ett tydligt tecken [på vår skaparmakt] för Israels barn." (43:59).

Tron på sändebuden innefattar fyra punkter:

Den första: Tron på att deras budskap är sanning från Allah; den som förnekar budskapet från någon av dem har förnekat dem alla. Allah säger:

﴿كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ﴾

"Noas folk vägrade tro på sändebuden." [Ash-Shu'ara: 105]. Därmed betraktade Allah dem som förnekare av samtliga sändebud, trots att inget annat sändebud fanns än han då de förnekade honom. Av den anledningen har de kristna som förnekade Muhammed ﷺ och inte följde honom, därmed även förnekat Jesus och de följer egentligen inte heller honom. I synnerhet eftersom faktumet att han gav goda besked om att Muhammed ﷺ skulle anlända. Och denna profetia kan endast innebära att Muhammed ﷺ är sänd till dem som Jesus tilltalade också, och att Allah ska rädda dem genom honom från villfarelse och leda dem till den raka vägen.

Det andra: Tron på dem som vi känner till vid namn, såsom: Muhammed ﷺ, Abraham, Moses, Jesus och Noa (frid och välsignelser vare över dem). Dessa fem är sändebuden med stark beslutsamhet,

och Allah har nämnt dem alla tillsammans på två ställen i Koranen. Bland annat säger han:

﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۖ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا غَلِيظًا ۝﴾

"[Minns] när vi slöt ett förbund med profeterna; med dig och med Noa och med Abraham, Mose och Jesus, Marias son — ja, vi slöt ett högtidligt förbund med dem." (33:7). Han säger även:

﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ۝﴾

"Han har föreskrivit för er den tro som han anbefallde Noa — den som vi har uppenbarat för dig, [Muhammed], — och den som vi anbefallde Abraham och Moses och Jesus: att ni skall utöva tron och inte låta er splittras i fråga om den. För avgudadyrkarna är det du kallar dem till svårt. Allah väljer för sig själv den han vill, och vägleder till sig den som visar ånger." (42:13).

Och vad gäller de av dessa profeter vars namn vi inte känner till, så tror vi på dem rent generellt. Allah sa:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ...﴾

"Vi har sänt sändebud före dig; vissa har vi berättat om för dig, andra har vi inte nämnt..." (40:78).

Den tredje: Att tro på det som autentiskt har berättats från dem.

Den fjärde: Att följa lagstiftningen från den av dem som sändes till oss, vilken är den sista av dem, Muhammed ﷺ, som sändes till hela mänskligheten. Allah säger:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝﴾

"Nej, vid din Herre! De är inte sanna troende förrän de sätter dig, [Muhammed], som domare att döma i allt de tvistar om, och därefter inte har någon invändning i sitt inre mot dina beslut, utan underkastar sig dem till fullo." (4:65).

Tron på sändebuden har stora fördelar. Bland dessa är:

Den första: Kunskapen om Allahs barmhärtighet och omsorg för sina tjänare; han sände sändebud till dem för att vägleda dem till sin väg och förklara för dem hur de ska dyrka honom, eftersom det mänskliga förnuftet inte på egen hand kan uppnå denna kunskap.

Den andra: Att tacka Allah för denna enorma välsignelse.

Den tredje: Att älska sändebuden (frid vare med

dem), högakta dem och prisa dem på ett sätt som är dem värdigt; eftersom de är Allahs sändebud, och eftersom de dyrkade honom, förmedlade hans budskap och gav hans tjänare uppriktiga råd.

De trotsiga har vägrat att tro på sina sändebud och hävdade att Allahs sändebud inte kan vara människor! Allah har nämnt detta påstående och tillbakavisat det med sina ord:

﴿وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ۖ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يُمَسِّحُونَ مِطْمَئِينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ﴿٩٥﴾﴾

"Det enda som hindrade människorna från att tro när vägledningen nådde dem, var deras invändning: 'Har Allah sänt en vanlig människa som sändebud?' Säg: 'Om det i stället hade varit änglar som fridfullt vandrat omkring på jorden, skulle vi ha sänt ner en ängel som sändebud till dem.'" (17:94-95).

Allah tillbakavisade därför detta påstående med att ett sändebud måste vara en människa, eftersom han är sänd till jordens invånare och de är människor. Om jordens invånare hade varit änglar, skulle Allah ha sänt ner en ängel som sändebud till dem för att vara som dem. Således återger Allah vad de som förnekade sändebuden sagt:

﴿...إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَثُونَا

بِسُلْطَنِ مُبِينٍ ﴿١٠﴾ قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَى
مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ...﴾

"Ni är bara människor som vi och ni försöker leda oss bort från det som våra fäder dyrkade. Kom till oss med klara bevis [som bekräftar att ni är Allahs sändebud]!" Deras sändebud sa till dem: "Ja, vi är endast människor som ni men Allah ger sina välsignelser till den han vill av sina tjänare. Vi kan endast frambringa bevis om det är Allahs vilja [att vi ska göra det]." (14:10-11).

Tron på den yttersta dagen

Den yttersta dagen är uppståndelsens dag, då människorna kommer att återuppväckas för att dömas och få sin belöning eller sitt straff.

Den har fått detta namn eftersom det inte finns någon dag efter den, då paradiset invånare bosätter sig i sina boningar och helvetets invånare i sina boningar.

Tron på den yttersta dagen innefattar tre punkter:

Den första: Tron på återuppståndelsen, vilket är återupplivandet av de döda när det blåses i hornet för andra gången. Då kommer människorna att stå upp inför världarnas Herre, barfota, nakna och oomskurna. Allah säger:

﴿...كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ ۖ وَعَدًا عَلَيْنَا ۖ إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾

"Så som vi inledde första skapelsen ska vi återställa den – ett löfte vi ålagt sss [att uppfylla]. Så ska vi sannerligen göra." (21:104).

Uppståndelsen kommer verkligen att ske, och detta har bekräftas i Koranen, Sunnan och enligt muslimernas konsensus.

Allah säger:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾﴾

"Sedan, efter denna fas, ska ni förvisso dö. För att därefter, på uppståndelsens dag, återuppstå på nytt." (23:15-16).

Profeten ﷺ sa:

«يُحْشَرُ النَّاسُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حُفَاءَ عُرَاءَ عُرُلًا».

"Människorna kommer att samlas på domedagen barfota, nakna och oomskurna."¹
Återberättad av al-Bukhari och Muslim.

Muslimerna har konsensus om att detta verkligen kommer att ske, vilket även överensstämmer med den gudomliga visdomen; vilket är att Allah låter sin skapelse återuppstå och han ställer dem till svars för om de levde upp till det han förekskrev för dem genom sina sändebud. Allah säger:

¹ Återberättad av Muslim, Boken om paradiset, dess fröjd och invånare. Kapitlet om världens undergång och samlingen på uppståndelsens dag, nummer (2859).

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾﴾

"Trodde ni verkligen att vi hade skapat er utan syfte och att ni aldrig skulle återvända till oss?" (23:115) Och han sa till sin profet ﷺ:

﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَىٰ مَعَادٍ...﴾

"Han som har förpliktat dig [att förkunna] Koranen ska säkerligen föra dig tillbaka [till Mecka]..." (28:85).

Det andra: Tron på räkenenskapen och lönen. Tjänaren kommer att ställas till svars för sina handlingar och få sin lön för det han gjort. Detta är fastställt i Koranen, Sunnah och muslimernas konsensus.

Allah säger:

﴿إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ﴿٥٥﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ﴿٥٦﴾﴾

"Till oss ska de återvända, och det är vi som ska hålla dem till svars." (88:25-26). Allah säger:

﴿مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا ۖ وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦﴾﴾

"Den som [på domedagen] kommer med en god handling ska belönas tiofalt för den, men den som kommer med en dålig handling ska bara straffas med vad som motsvarar denna handling, och ingen ska bli orättvist behandlad." (6:160). Allah säger:

﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٥٧﴾﴾

"Vi ska ställa upp rättvisande vågar på uppståndelsens dag och ingen själ ska lida den minsta orätt. Även om det finns något med vikten av ett senapskorn skall vi ta med det. Ja, vi är tillräckliga räkenkapshållare." (21:47).

Ibn 'Umar (må Allah vara nöjd med honom) berättade att Profeten ﷺ sa:

«إِنَّ اللَّهَ يُدْنِي الْمُؤْمِنَ، فَيَضَعُ عَلَيْهِ كَنَفَهُ - أَيَّ سِتْرِهِ - وَيَسْتُرُهُ: فَيَقُولُ: أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ أَتَعْرِفُ ذَنْبَ كَذَا؟ فَيَقُولُ: نَعَمْ أَيُّ رَبِّ، حَتَّى إِذَا قَرَّرَهُ بِذُنُوبِهِ، وَرَأَى فِي نَفْسِهِ أَنَّهُ هَلَكَ قَالَ: سَتَرْتُهَا عَلَيْكَ فِي الدُّنْيَا وَأَنَا أَغْضِيهَا لَكَ الْيَوْمَ، فَيُعْطَى كِتَابَ حَسَنَاتِهِ، وَأَمَّا الْكَفَّارُ وَالْمُنَافِقُونَ فَيُنَادَى بِهِمْ عَلَى رُؤُوسِ الْخَلَائِقِ: هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ، أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ».

"Allah för sannerligen den troende nära, och lägger sin "Kanaf" – det vill säga: sitt hölje – över honom och skyler honom. Därpå säger han: 'Känner du igen den och den synden? Känner du igen den och den synden?' Han svarar: 'Ja, min Herre.' När han har fått honom att erkänna sina synder, och han i sitt inre ser att han är förlorad, säger han: 'Jag dolde dem för dig i det jordiska livet, och i dag förlåter jag dem.' Sedan får han sin bok med goda gärningar. Men vad gäller de otrogna och skenbart troende, så ropas det ut inför hela skapelsen: 'Här

är de som ljög om sin Herre! Allahs fördömmelse vilar förvisso över de orättfärdiga!"¹ Återberättad av al-Bukhari och Muslim.

Det har autentiskt återberättats att Profeten ﷺ sa:

«أَنَّ مَنْ هَمَّ بِحَسَنَةٍ فَعَمِلَهَا؛ كَتَبَهَا اللَّهُ عِنْدَهُ عَشْرَ حَسَنَاتٍ إِلَى سَبْعِ مِائَةٍ ضَعِيفٍ إِلَى أَضْعَافٍ كَثِيرَةٍ، وَأَنَّ مَنْ هَمَّ بِسَيِّئَةٍ فَعَمِلَهَا؛ كَتَبَهَا اللَّهُ سَيِّئَةً وَاحِدَةً».

"Om någon har för avsikt att göra en god gärning och utför den, skriver Allah ned den som tio goda gärningar, upp till sjuhundra gånger så mycket och flerfald mer. Och om någon har för avsikt att göra en ond gärning och utför den, skriver Allah ned den som en enda ond gärning."²

Muslimerna har konsensus om att bekräfta räakenskapen och belöningen och straffen för handlingar, vilket är i enlighet med den gudomliga visdomen. Allah har nämligen uppenbarat böckerna och sänt sändebuden. Han ålade sina tjänare att acceptera det de kom med och att handla i enlighet med dess påbud. Han påbjöd även att strida mot dem som trotsade sändebuden. För om

¹ Återberättad av al-Bukhari: Boken om orättvisor. Kapitel om Allahs ord: "Allahs fördömmelse vilar över de orättfärdiga", nummer (2309).

Muslim: Boken om ånger. Kapitlet om att acceptera en mördares ånger, även om han har dödat många, nummer (2768).

² Återberättad av Muslim: Boken of tron. Kapitel: När tjänaren avser en god gärning skrivs den ned, och när han avser en ond gärning skrivs den inte ned, nummer (131).

det inte fanns någon räkenskap eller belöning och straff, vore detta helt meningslöst, vilket är något Allah, den Vise, aldrig skulle göra. Allah antyder på detta då han säger:

﴿فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ ﴿٦﴾ فَلَنَقْصِّنَّ عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ
وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ ﴿٧﴾﴾

"Vi ska sannerligen utfråga mottagarna av vårt budskap, och vi ska sannerligen utfråga sändebuden. Sedan ska vi med full kunskap underrätta dem om [allt]. Ingenting har gått oss förbi." (7:6-7).

Den tredje: Tron på paradiset och helvetet och att dessa är de slutliga destinationerna för skapelsen.

Paradiset är lycksalighetens boning som Allah har förberett för de gudfruktiga troende – de som tror på det Allah har ålagt dem att tro på, och som lyder Allah och hans sändebud med uppriktighet till Allah, och verkligen följer hans sändebud. I paradiset finns alla former av njutningar.

«مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ، وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ، وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ».

"... vad inget öga har sett, inget öra har hört och inget mänskligt hjärta kunnat föreställa sig."¹ Allah

¹ Återberättad av al-Bukhari: Boken om Korantolkning. Kapitel om hans ord: "Ingen människa vet vilka dolda [skatter av] djup glädje som väntar de [troende]", nummer (4501).

säger:

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۖ جَزَاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَدَّتْ غَدَنٍ تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۖ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝﴾

"De som tror och gör rättfärdiga handlingar är sannerligen de bästa av alla skapade varelser. Belöning de får av sin Herre är Edens lustgårdar, under vilka floder strömmar, och där ska de vistas för evigt. Allah är nöjd med dem, och de är nöjda med honom — detta är för den som bävar inför sin Herre." (98:7-8). Allah säger:

﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝﴾

"Ingen människa vet vilka dolda [skatter av] djup glädje som väntar de [troende] som belöning för deras handlingar." (32:17).

Och helvetet är den plågans boning som Allah har förberett för de orättfärdiga otrogna, de som förnekade honom och trotsade hans sändebud. I den finns alla former av plåga och lidande som övergår allt förstånd. Allah säger:

﴿وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ۝﴾

"Och frukta elden som har förberetts för de otrogna." (3:131). Allah säger även:

Muslim: Boken om paradiset, dess lycksalighet och dess invånare, nummer (2824).

﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادُفُهَا وَإِنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿٦٩﴾﴾

"Och säg: 'Sanningen [har uppenbarats] från er Herre. Den som vill tro på den må göra det, och den som vill förneka den må göra det.' För de orättfärdiga har vi förberett en eld vars vallar ska omringa dem helt och hållet. Om de ropar på hjälp [för att stilla sin törst], ska de få vatten hett som smält koppar och som skållar deras ansikten. Vilken förfärlig dryck och vilken outhärdlig plats att vara på." (18:29). Och Allah säger:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٩﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ تُثْقَلُ بُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٧١﴾﴾

"Allah har fördömt de otrogna och förberett en flammande eld för dem, där de ska förbli för evigt utan att finna vare sig beskyddare eller hjälpare. Den dag deras ansikten vänds i elden, ska de utbrista: 'Om vi ändå hade lytt Allah och hans sändebud!'" (33:64-66).

Att tro på den yttersta dagen har stora fördelar. Detta inkluderar:

Den första: En stark önskan att utföra goda handlingar och en iver att fullfölja dem, i hopp om

belöningen på den dagen.

Den andra: Frukta att synda och att vara nöjd med det, baserat på frukta för den dagens straff.

Den tredje: Att trösta den troende för det han går miste om i detta liv, med hoppet om det kommande livets njutning och belöning.

De otrogna förnekar återuppståndelsen efter döden, och hävdar att detta är omöjligt.

Detta påstående är helt felaktigt, då det motbevisas av den gudomliga uppenbarelsen, den sinnliga erfarenheten och förnuftet.

Vad gäller den gudomliga uppenbarelsen, så har Allah sagt:

﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ
وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٦٧﴾﴾

"De otrogna hävdar att de aldrig ska återuppstå. Säg: 'Jo, vid min Herre! Ni ska sannerligen återuppstå och underrättas om vad ni har gjort.' Detta är en lätt sak för Allah." (64:7). Alla de himmelska skrifterna har enats om detta.

Vad gäller den sinnliga erfarenheten, så har Allah i denna värld visat sina tjänare hur han ger liv åt de döda, och i Surah al-Baqarah finns fem exempel på detta:

Det första exemplet: När Moses folk sa till honom:

(...لَنْ تُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً...)

"...Vi kommer inte att tro på dig förrän vi ser Allah med våra egna ögon..." (2:55) ...så lät Allah dem dö, och återuppväckte dem sedan. Allah säger gällande detta när han tilltalar Israels barn:

(وَإِذْ قُلْتُمْ يَمُوسَىٰ لَنْ تُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٦﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُم مِّن بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٧﴾)

"Och [minns] när ni sa: 'Mose! Vi kommer inte att tro på dig förrän vi ser Allah med våra egna ögon.' Då slog blixten ned bland er medan ni såg på. Sedan väckte vi er åter till liv efter er död för att ni skulle bli tacksamma." (2:55-56).

Det andra exemplet: Berättelsen om den mördade personen som Israels barn tvistade om. Allah beordrade dem då att slakta en ko och slå honom med en del av den, så att han kunde berätta för dem vem som hade dödat honom. Om detta säger Allah:

(وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَرَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ خَرَجَ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٧٢﴾ فَقُلْنَا أَصْرَبُوهٓ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾)

"Och [minns] när ni mördade en människa och sedan tvistade om det. Allah lät dock avslöja det ni försökte dölja. (72) Vi sa då: 'Slå till [kroppen] med ett stycke av denna [ko]!' På så vis upplivar Allah de döda och visar er sina tecken för att ni ska använda

ert förstånd. (73)" (2:72-73).

Det tredje exemplet återfinns i berättelsen om folket som i tusentals lämnade sina boplatser i rädsla för döden. Allah dem då dö, och därefter återupplivade han dem. Om detta säger Allah:

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾﴾

"Har du kännedom om dem som i tusentals lämnade sina boplatser i rädsla för döden? Allah sa till dem: 'Dö!', [varpå de dog] och därefter återupplivade han dem. Ja, Allahs välgärningar till människorna är oerhört många, men de flesta människor är inte tacksamma." (2:243).

Det fjärde exemplet är berättelsen om den man som passerade en död by och tvivlade på att Allah skulle kunna återuppliva den. Allah lät honom då dö i hundra år och återupplivade honom sedan. Om detta säger Allah:

﴿أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ ۖ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ ۖ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۖ قَالَ بَل لَّبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ ۖ وَانْظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ ۖ وَانْظُرْ إِلَىٰ الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِرُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ ۖ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٤﴾﴾

"Eller [har du inte fått veta] om han som passerade en by som låg öde i ruiner? Han sa: 'Hur ska Allah låta denna by få liv efter dess död?' Allah lät honom då dö i hundra år och återupplivade honom sedan och sa: 'Hur länge har du varit död?' Han svarade: 'Förmodligen en dag eller en halv dag.' [Allah] sa: 'Nej, du har varit död i hundra år. Se på din mat och dryck, som inte förändrats med åren. Se även på din [döda] åsna som vi nu ska göra till ett tecken för människorna. Och se nu hur vi för ihop dess utspridda ben och klär dem med kött.' När det klargjordes för honom hur det egentligen står till sa han: 'Jag är nu övertygad om att Allah har makt över allt.'" (2:259).

Det femte exemplet: Berättelsen om Abraham, Allahs nära tjänare, när han bad Allah att visa honom hur han ger liv åt de döda. Allah befallde honom då att slakta fyra sorters fåglar, sprida ut deras delar på bergen omkring honom och därefter kalla på dem. Då fogades delarna samman och kom till Abraham. Om detta säger Allah:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولَٰئِكَ تُؤْمِنُ ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيُظَهِّرَ قَلْبِي ۖ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ أَجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ أَدْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٦٠﴾﴾

"[Minns också] när Abraham sa: 'Min Herre! Kan du visa mig hur du ger liv åt de döda?' [Allah] sa: 'Tror du inte [på detta]?' Abraham svarade: 'Jo, men

jag vill att mitt hjärta ska finna lugn.' Då sa han: 'Ta fyra [sorters] fåglar och stycka dem. Placera sedan dess delar på olika berg, och kalla därefter på dem, [och du ska se dem] komma till dig. Och vet att Allah är oövervinnerlig, vis.'" (2:260).

Dessa är påtagliga och verkliga exempel som visar på möjligheten att återuppväcka de döda. Det har även tidigare hänvisats till de underverk som Allah, den Upphöjde, gav Jesus, Marias son, vilka innefattade att återuppväcka de döda och föra ut dem från deras gravar – med Allahs tillåtelse.

Förnuftet tyder även på detta från två synvinklar:

Den första: Att Allah är himlarnas och jordens Skapare, och allt som finns i dem. Det var han som inledningsvis skapade dem, och med tanke på att han kunde skapa dem den första gången, så är han utan tvekan kapabel att skapa dem på nytt. Allah säger:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ...﴾

"Han är den som inleder skapelsen och han ska sedan återställa den, vilket är än lättare för honom..." (30:27). Allah säger:

﴿...كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ﴾

"Så som vi inledde första skapelsen ska vi återställa den – ett löfte vi ålagt oss [att uppfylla]. Så ska vi sannerligen göra." (21:104). Och han

befallde ett svar från den som förnekade att ben kan ges liv när de har förmultnat sägandes:

﴿قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٧٩﴾﴾

"Säg: 'Han som frambringade dem första gången ska ge nytt liv åt dem'. Ja, han har full vetskap om all skapelse" (79) (36:79).

Det andra: Att jorden kan vara död och livlös, utan någon grönskande växtlighet. Sedan faller regnet över den, varpå den vaknar till liv, grönskar och frambringar all slags vacker växtlighet. Den som är kapabel att ge den liv efter dess död, är även kapabel att återuppliva de döda. Allah säger:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُحْيٍ الْمَوْتَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨٠﴾﴾

"Och bland hans tecken är att du kan se jorden ligga förtorkad och sedan, när vi sänt ned vatten över den, skälva och svälla. Han som ger den liv ska sannerligen uppliva de döda. Han har sannerligen makt över allt" (39) (41:39) Allah säger:

﴿وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبَرَّكَاً فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَنَّاتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ﴿٨١﴾ وَالنَّخْلَ بَاسِقَاتٍ لَهَا طَلْعٌ نَضِيدٌ ﴿٨٢﴾ رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْتًا كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ﴿٨٣﴾﴾

"Vi sänder från skyn ett välsignat regn med vilket vi låter trädgårdar och skördesäd växa, och höga dadelpalmer med tätt packade blomkolvar, som näring för tjänarna. Och vi återupplivar med

det den döda marken. På detta sätt ska även uppståndelsen ske." (50:9-11).

Till tron på den yttersta dagen hör även tron på allt som sker efter döden, såsom:

(A) Gravens prövning: Det är utfrågningen av den döde efter dennes begravning om sin Herre, sin religion och sin profet. Då befäster Allah de troende med det fast förankrade ordet, och han säger: "Min Herre är Allah, min religion är islam och min årofet är Muhammed." Och Allah leder de orättfärdiga vilse, och den otrogne säger: "Jag... jag... jag vet inte." Och den skenbart troende eller tvivlaren säger: "Jag vet inte. Jag hörde människorna säga något, så jag sa detsamma."

(B) Straffet och fröjden i graven: Det drabbar de orättfärdiga bland de skenbart troende och de otrogna. Allah sa:

﴿...وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾

"Om du bara kunde se när de orättfärdiga närmar sig döden och änglarna sträcker ut sina händer mot dem, [med orden]: 'Släpp era själar. I dag ska ni lida ett förnedrande straff för att ni talade osanning om Allah, och för ert högmod inför [tron på] hans tecken.'" (6:93).

Allah säger även om Faraos folk:

﴿النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٦٦﴾﴾

"Morgon och kväll exponeras de för elden [i sina gravar], och när den yttersta stunden inträffar [ska det förkunnas]: 'För in Faraos följe i det strängaste straffet!'" (40:46).

Och i Sahih Muslim berättade Zayd ibn Thabit (må Allah vara nöjd med honom) att Profeten ﷺ sa: «فَلَوْلَا أَنْ لَا تَدَافِنُوا لَدَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُسْمِعَكُمْ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ الَّذِي أَسْمَعُ مِنْهُ».

"Om det inte vore för att ni skulle sluta begrava varandra, hade jag bett till Allah att få er att höra det jag hör av gravens straff." Därefter vände han ﷺ sig mot dem och sa:

«تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ».

"Sök skydd hos Allah från straffet i elden." De sa "Vi söker skydd hos Allah från eldens straff." Han sa:

«تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ».

"Sök skydd hos Allah från gravens straff." De svarade att de sökte skydd hos Allah från gravens straff, varpå han sa:

«تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ، مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ».

"Sök skydd hos Allah från provningar, såväl de

uppenbara som de dolda." De svarade: "Vi söker skydd hos Allah från prövningar, både de uppenbara och de dolda." Han sa:

﴿تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنْ فِتْنَةِ الدَّجَالِ﴾.

"Sök skydd hos Allah från Dajjals prövning." De svarade: "Vi söker skydd hos Allah från den falske Dajjals prövning."¹

De sannfärdigt troende däremot ska få njuta i graven. Allah säger:

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأُبَشِّرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿٣٠﴾﴾

"De som bekänner: 'Allah är vår Herre' och sedan står fasta vid det [i tro och handling], till dem ska änglarna stiga ned [vid dödsögonblicket, med orden]: 'Var inte rädda och känn ingen sorg, utan ta emot det glada budskapet om paradiset, som ni blivit lovade.'" (41:30).

Allah säger:

﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْخُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٨٩﴾﴾

¹ Rapporterad av Muslim: Boken om paradiset och beskrivningen av dess fröjd och dess invånare. Kapitlet om att den avlidnes plats i paradiset eller helvetet visas för honom, bekräftelsen av straffet i graven och att söka skydd från det, nummer (2867).

"När [själen] stiger upp till strupen och ni står och ser på – och vi är honom närmare [i vår vetenskap och makt] än ni, men ni ser det inte – varför återför ni den då inte, om ni nu inte ska ställas till svars och om ni talar sanning? Men om [den döende] är en av dem som står [Allah] nära, väntar honom vila, ljuvlig doft och en lycksalighetens lustgård." (56:83-89).

Al-Bara' ibn 'Azib (må Allah vara nöjd med honom) berättade att Profeten ﷺ sa om den troende, när han svarar de två änglarna i sin grav:

«يُنَادِي مُتَادٍ مِنَ السَّمَاءِ: أَنْ صَدَقَ عَبْدِي، فَأَفْرِشُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَالْبِسُوهُ مِنَ الْجَنَّةِ، وَافْتَحُوا لَهُ بَابًا إِلَى الْجَنَّةِ، قَالَ: فَيَأْتِيهِ مِنْ رَوْحِهَا وَطِبِّهَا، وَيَفْسَحُ لَهُ فِي قَبْرِهِ مَدَدَ بَصَرِهِ».

"En ropare från himlen kommer att förkunna: 'Min tjänare har talat sanning, så förse honom med en bädd från paradiset, klä honom i kläder från paradiset och öppna en port för honom till paradiset.' Han sa: 'Då når dess svala bris och ljuvliga doft honom, och hans grav vidgas så långt ögat kan nå.'" Återberättad av Ahmad, Abu Dawud och andra i en lång hadith¹.

Vissa människor som gått helt vilse förnekar gravens bestraffning och dess lycksalighet, hävdande att detta inte är möjligt eftersom det

¹ Återberättad av Abu Dawud (4753), och Ahmad (18534).

motsäger verkligheten. De säger: "Om man skulle avtäcka den döde i hans grav, skulle man finna honom i samma skick som förut, och graven skulle varken ha blivit rymligare eller trängre."

Detta påstående är helt felaktigt enligt de islamiska texterna, de mänskliga sinnena och förnuftet:

Vad beträffar den islamiska texterna, så har texter som bekräftar gravens straff och dess fröjd redan nämnts.

I Sahih al-Bukhari återberättas det från Ibn 'Abbas att han sa: "Profeten ﷺ gick ut från en av Medinas trädgårdar och hörde ljudet av två människor som straffades i sina gravar." Han nämnde hadithen, och i den står det:

«أَنَّ أَحَدَهُمَا كَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنَ الْبَوْلِ».

"En av dem brukade inte skydda sig från urin." I en annan återberättelse:

«مِنْ بَوْلِهِ».

"Från hans urin,

«وَأَنَّ الْآخَرَ كَانَ يَمْشِي بِالنَّمِيمَةِ».

och att den andre brukade gå runt och skvallra." I en annan återberättelse av Muslim:

«لَا يَسْتَتِرُهُ مِنَ الْبَوْلِ».

"Han skyddade sig inte från sin urin."¹

Vad gäller sinnesupplevelsen kan den sovande i drömmen befinna sig på en rymlig och behaglig plats som skänker välbehag, eller på en trång och skrämmande plats som vållar lidande. Och ibland kan han till och med vakna på grund av det han sett. Och trots detta ligger han på sin bädd i sitt rum, i samma tillstånd. Sömnens är dödens broder; av denna anledning har Allah kallat den för wafāh, [vilket är ett av arabiskans ord för döden]. Allah säger:

﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَمُتْ فِي مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضَىٰ عَلَيْهَا الْمَوْتَ وَيُرْسِلُ الْأُخْرَىٰ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى...﴾

"När döden inträder hämtar Allah människans själ, och själarna hos dem som ännu inte dött hämtar han medan de sover. Sedan behåller han de själar som han har bestämt ska dö, och låter de övriga återvända, fram till en fastställd tidpunkt..." (39:42).

Vad gäller förståndet, så kan den sovande i sin sömn se en sann dröm som överensstämmer med verkligheten. Han kan även se Profeten ﷺ i hans sanna skepnad, och den som ser honom i hans sanna skepnad har sannerligen sett honom. Trots detta är den sovande i sitt rum, i sin säng, långt

¹ Återberättad av al-Bukhari: Boken om tvagning. Kapitlet om att tvätta bort urin (215).

borta från det han såg. Så om detta är möjligt i det världsliga livet, skulle det då inte vara möjligt i livet efter detta?

Dessa människor som förnekar livet i graven grundar sitt påstående på att om man skulle avtäcka den döde i hans grav, så skulle man finna honom oförändrad, och att graven varken är rymligare eller trängre. Detta påstående kan bemötas på flera sätt, däribland:

Det första: Det är inte tillåtet att motsätta sig det som islam föreskriver med sådana grundlösa tvivel. För om den som invänder verkligen skulle reflektera över det som islam föreskriver, skulle han inse att dessa tvivel är ogiltiga. Och det har sagts:

"Hur många är inte de som klandrar ett korrekt uttalande.

När deras problem härrör från en bristfällig förståelse."

Det andra: Tillstånden i Barzakh är en del av det fördolda som inte kan uppfattas med sinnena. Om de kunde uppfattas med sinnena skulle nyttan med tron på det fördolda gå förlorad, och de som tror på det fördolda och förnekarna skulle då vara likställda i sin bekräftelse av dem.

Det tredje: Straffet, fröjden, gravens rymd och dess trånghet upplevs endast av den avlidne och ingen annan. Detta är som när den sovande i sin

dröm ser att han befinner sig på en trång och kuslig plats, eller på en rymlig och härlig plats, medan de som är runt omkring honom varken ser eller känner av det. Profeten ﷺ brukade motta uppenbarelsen när han var bland sina följeslagare; han hörde uppenbarelsen, men följeslagarna hörde den inte. Ibland kunde ängeln visa sig för honom i en mans skepnad och tala till honom, medan följeslagarna varken såg eller hörde ängeln.

Det fjärde: Att skapelsens uppfattning är begränsad till det som Allah har gett dem förmågan att uppfatta, och de kan inte uppfatta allt som existerar. De sju himlarna och jorden och allt som finns däri och allting prisar Allah på riktigt. Ibland kan Allah dock låta den han vill från sin skapelse höra delar av detta. Men i grunden är detta något vi inte kan uppfatta. Allah säger om detta:

﴿تَسْبِيحٌ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ...﴾

"De sju himlarna och jorden och allt som finns däri prisar honom; ja, allting ärar honom med lovprisningar. Ni kan dock inte uppfatta deras prisande..." (17:44). På samma vis rör sig djävlarne och jinnerna fram och tillbaka över jorden. Jinnerna kom till Allahs sändebud ﷺ, lyssnade i tysthet till hans recitation och återvände till sitt folk för att varna dem. Trots detta är de dolda för oss, och

härom säger Allah:

﴿يَبْنِيْءَ آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَٰتِهِمَا إِنَّهُ يَرِٰكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٧٧﴾﴾

"Adams barn! Låt inte satan fresta er så som han frestade era föräldrar och kom att orsaka deras förvisning från paradiset. Han berövade dem deras klädsel för att visa dem deras privata delar. Han och hans anhang kan säkerligen se er [från en plats] där ni inte kan se dem. Vi har låtit djävlarna få grepp om dem som inte tror." (7:27). Och eftersom människor inte kan uppfatta allt som existerar, är det inte tillåtet för dem att förneka det som är fastställt om det fördolda, bara för att de inte förstår sig på det.

Tron på den gudomliga förutbestämmelsen

Innebörden av den gudomliga förutbestämmelsen är att Allah bestämmer allt som ska ske, i enlighet med hans kunskap och det som hans visdom medför.

Tron på den gudomliga förutbestämmelsen omfattar fyra punkter:

Den första: Tron på att Allah vet allt, rent generellt och i minsta detalj, i all evighet, vare sig

det gäller hans egna handlingar eller hans tjänares handlingar.

Den andra: Tron på att Allah skrev ner detta i den bevarade tavlan. Om dessa två punkter säger Allah:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (٧٠)

"Vet du inte att Allah känner till allt som finns i himlen och på jorden? Allt detta är nedtecknat i en bok, och detta är förvisso lätt för Allah." (22:70).

Och i Sahih Muslim berättade 'Abdullah bin 'Amr bin al-'As (må Allah vara nöjd med honom) att han hörde Allahs sändebud ﷺ säga:

«كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ».

"Allah bestämde skapelsernas öden femtiotusen år innan han skapade himlarna och jorden."¹

Den tredje: Tron på att ingenting sker utan Allahs vilja, vare sig det gäller hans egna handlingar eller skapelsernas handlingar. Allah säger om sina handlingar:

﴿وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ...﴾

"Din Herre skapar vad han vill och utväljer [för

¹ Återberättad av Muslim: Boken om den gudomliga förutbestämmelsen. Kapitlet om Adams och Moses diskussion (må frid vare med dem båda), nummer (2653).

sin särskilda välsignelse] det han vill..." (28:68). Han säger även:

﴿...وَيَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ﴾

"... och Allah gör vad han vill." (14:27). Han säger även:

﴿هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ...﴾

"Det är han som formar er i livmodern hur han än vill..." (3:6). Och han säger angående skapelsens handlingar:

﴿...وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطْنَاهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَبَلْتُمُوهُمْ...﴾

"Om din Herre hade velat hade han gett dem makt över er, och de hade då kämpat mot er." (4:90). Han säger även:

﴿...وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ﴾

"Om din Herre hade velat hade de inte gjort det; så lämna dem och det de diktar upp." (6:112).

Den fjärde: Tron på att samtliga skapelser är skapade av Allah, vilket inkluderar deras väsen, egenskaper och rörelser. Allah säger:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٦﴾﴾

"Allah är alltings Skapare och han har allt under full kontroll." (39:62). Han sa även:

﴿...وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾

"...och han skapade allting och gav det dess

fullkomliga mått." (25:2) Allah berättar att sin profet Abraham (frid vare med honom) sa till sitt folk:

﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾﴾

"Allah har skapat både er och det ni gör." (37:96).

Tron på den gudomliga förutbestämmelsen – såsom vi har beskrivit den – står inte i motsats till att människan har en egen vilja och makt över sina frivilliga handlingar, eftersom både islamiska texter och verkligheten bekräftar detta.

Vad gäller de islamiska texterna, så sa Allah om människans vilja:

﴿...فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا﴾

"... låt den som vill vända sig till sin Herre." (78:39) Han säger även:

﴿...فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّىٰ شِئْتُمْ...﴾

"...beträd er åker varifrån ni vill..." (2:223). Han säger även om människans förmåga:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا...﴾

"Frukta därför Allah efter bästa förmåga. Hör och lyd..." (64:16) Han säger även:

﴿لَا يَكْفِيُ اللَّهَ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ...﴾

"Allah beordrar inte någon själ med mer än den

klarar av. Den ska belönas för det goda den gjort och hållas till svars för det dåliga..." (2:286).

Vad gäller verkligheten, så vet varje människa att hon har en vilja och en förmåga, med vilka hon handlar och avstår från att handla. Hon skiljer mellan det som sker med hennes vilja, såsom att gå, och det som sker utan hennes vilja, såsom darrningar. Tjänarens vilja och förmåga sker dock i enlighet med Allahs vilja och makt. Allah säger:

﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۖ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (٢٨)

"Till den av er som vill leva rättfärdigt, men ni kan inte vilja om inte Allah, världarnas Herre, vill" (81:28-29). Eftersom hela universum är Allahs herravälde, så sker inget i hans herravälde utan hans vetskap och vilja.

Och tron på den gudomliga förutbestämmelsen – såsom vi har beskrivit den – ger inte tjänaren en ursäkt för de plikter han har försummat eller de synder han har begått. Att åberopa det som argument är därmed ogiltigt av flera anledningar:

Den första anledningen är baserad på Allahs ord:

﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ ۚ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا ۚ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا ۚ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ﴾ (٢٩)

"Avgudadyrkarna kommer att säga: 'Om Allah hade velat skulle varken vi eller våra förfäder ha

dyrkat avgudar, och vi skulle inte heller ha förbjudit någonting.' På samma sätt vägrade deras föregångare tro, tills de fick erfara vårt straff. Säg: 'Har ni någon kunskap som ni kan förmedla till oss? Ni följer endast lösa antaganden, och ni gör inget annat än spekulerar.'" (6:148). Om de kunde använda förutbestämmelsen som argument, skulle Allah inte ha låtit dem straffas.

Den andra anledningen: Allahs ord:

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ

اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (١٦٥)

"Och [vi har sänt] sändebud som förkunnare av ett glatt budskap och som varnare, för att människorna inte ska ha någon ursäkt hos Allah efter att sändebuden [kommit till dem]. Allah är evigt oövervinnerlig, vis." (4:165). Om den gudomliga förutbestämmelsen hade varit en ursäkt för de som trotsar sändebuden, så skulle den inte upphävas genom att dem sändes; för dessa människors trotsande efter sändebudens ankomst sker genom Allahs förutbestämmelse.

Den tredje anledningen: Det som al-Bukhari och Muslim återberättade – och ordalydelsen är från al-Bukharis – att 'Ali bin Abi Talib (må Allah vara nöjd med honom) berättade att Profeten ﷺ sa:

«مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا قَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ أَوْ مِنَ الْجَنَّةِ».

"För var och en av er har platsen redan blivit föreskriven, antingen i elden eller i paradiset." "Då frågade en man ur folket: 'Allahs sändebud, ska vi inte förlita oss?' Profeten ﷺ svarade:

«لَا، اَعْمَلُوا فِكْلٌ مُّيسَّرٌ».

'Nej, handla, för det har underlättats för var och en.' Därefter reciterade han:

﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى﴾

'Den som skänker och hyser gudsfruktan ...'" (92:5). Enligt Muslims ordalydelse:

﴿فَكُلْ مُيسَّرٌ لِّمَا خُلِقَ لَهُ».

Var och en underlättas för det han skapats för." ¹ Profeten ﷺ uppmanade till handling och förbjöd från att förlita sig på den gudomliga förutbestämmelsen.

Den fjärde anledningen: Att Allah befallde och förbjöd tjänaren, och inte beordrade honom med mer än vad han klarar av. Allah säger:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِيعُوا...﴾

"Frukta därför Allah efter bästa förmåga. Hör

¹ Återberättad av al-Bukhari: Boken om ödet. Kapitel: "Och Allahs befallning är ett fastställt beslut", nr. (6605).

Muslim: Boken om den gudomliga förutbestämmelsen. Kapitel: "Hur människan skapas i sin moders mage och nedtecknandet av hans försörjning, livslängd, gärningar, och hans olycka och lycka", nummer (2647).

och lyd, ... (64:16). Han säger även:

﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا...﴾

"Allah beordrar inte någon med mer än vad den klarar av..." (2:286). Om en person var tvingad att utföra en handling, skulle han vara ålagd något han inte kan undfly, vilket är ogiltigt. Om han därefter begår en synd på grund av okunnighet, glömska eller tvång, har han inte syndat, eftersom han är ursäktad.

Den femte anledningen: Allahs förutbestämmelse är en dold hemlighet som inte blir känd förrän det förutbestämda har inträffat. Tjänarens vilja att handla föregår hans handling, och således är hans vilja inte grundad på någon kunskap om Allahs förutbestämmelse. Därmed är det inte giltigt att använda förutbestämmelsen som ett argument, då en människa inte kan ha ett argument för det han inte känner till.

Den sjätte anledningen: Vi ser att människan är mån om det som passar henne i sina världsliga angelägenheter, tills hon uppnår det, och inte avviker från det till det som inte passar henne. Därefter använder hon den gudomliga förutbestämmelsen som ursäkt för sitt avvikande. Så varför avviker hon från det som gynnar henne i sina religiösa angelägenheter till det som skadar henne, och sedan använder förutbestämmelsen

som ursäkt? Är inte de två angelägenheterna en och samma sak egentligen?

Ett exempel som förtydligar detta är:

Om en människa hade två vägar framför sig: den ena leder till en stad präglad av kaos – mord, plundring, kränkning av heder, rädsla och svält, medan den andra leder till en stad präglad av ordning, fullständig trygghet, ett liv i välstånd och respekt för liv, heder och egendom. Vilken av de två vägarna skulle han då välja?

Han kommer att följa den andra vägen som leder honom till landet präglat av ordning och trygghet, och ingen förnuftig person skulle någonsin slå in på vägen till landet fyllt med kaos och fruktan och använda förutbestämmelsen som en ursäkt. Varför väljer han då, i frågor som rör det kommande livet, vägen som leder till helvetet istället för den väg som leder till paradiset och använder den gudomliga förutbestämmelsen som ursäkt?

Ett annat exempel: En sjuk person blir beordrad att ta medicin och tar den, trots att han inte har någon lust till det. Han blir även förbjuden att äta mat som skadar honom och avstår från den, trots att han har lust med det. Allt detta görs i hopp om bot och hälsa. Det är otänkbart att han skulle vägra ta sin medicin, eller äta den mat som skadar honom, och använda den gudomliga förutbestämmelsen som ursäkt. Varför överger människan då det som

Allah och hans sändebud har befallt, eller gör det som Allah och hans sändebud har förbjudit, och sedan använder den gudomliga förutbestämmelsen som en ursäkt?

Den sjunde anledningen: Den som använder den gudomliga förutbestämmelsen som argument för de plikter han försummat eller de synder han begått, skulle inte acceptera samma argument om en annan person skulle begå en överträdelse mot honom, ta hans egendom eller kränka hans heder, och sedan säga: "Klandra mig inte, för min överträdelse skedde enligt den gudomliga förutbestämmelsen." Hur kan han vägra att acceptera den gudomliga förutbestämmelsen som argument när andra begår en överträdelse mot honom, men samtidigt använda det som ursäkt för sina egna överträdelser mot Allahs rätt?

Det berättas att en tjuv, som förtjänade att få handen avhuggen, fördes fram inför de troendes ledare, Umar ibn al-Khattab, som beordrade att hans hand skulle huggas av. Tjuven sa då: "Troendes ledare, vänta! Jag stal ju endast i enlighet med Allahs förutbestämmelse." Umar svarade: "Och vi hugger endast av handen på dig i enlighet med Allahs förutbestämmelse."

Tron på den gudomliga förutbestämmelsen medför ädla frukter, däribland:

1. Att man förlitar sig på Allah när man agerar,

och inte att man förlitar sig på agerandet i sig, eftersom allting sker i enlighet med Allahs förutbestämmelse.

2. Att en person inte blir självgod när han uppnår det han eftersträvar. Detta eftersom att få framgång är en välsignelse från Allah, som har förutbestämt de medel som leder till godhet och framgång. Självgodhet får en människa att glömma att tacka Allah för denna välsignelse.

3. Sinnesro och inre frid inför det som drabbar personen genom Allahs beslut; han oroar sig således inte över att förlora något han älskar eller att drabbas av något han ogillar, eftersom det sker enligt Allahs beslut. Och det är han som har herraväldet över himlarna och jorden, och det som oundvikligen kommer att ske. Allah säger om detta:

﴿مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٢﴾ لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا ءَاتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٣﴾﴾

"Ingen olycka – varken i världen eller i er själva – sker utan att den redan står nedtecknad i en bok innan vi låter den ske; detta är sannerligen lätt för Allah. Detta är för att ni inte ska sörja över det ni går miste om och inte heller fröjdas högmodigt över det ni får; Allah tycker inte om självgodas översittare." (57:22-23). Profeten ﷺ har även sagt:

«عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنْ أَصَابَتْهُ سَرَاءٌ شَكَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءٌ صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ».

"Den troendes tillstånd är märkvärdigt; allt som händer honom är till hans fördel, och så är endast fallet för den troende, om han upplever glädje och visar tacksamhet, så är det bra för honom; och om han drabbas av svårigheter och visar tålamod, så är det också bra för honom."¹

Två grupper har dock gått vilse gällande tron på den gudomliga förutbestämmelsen:

Den ena är Jabriyyah; de som ansåg att tjänaren är tvingad till sina handlingar, och att han varken har vilja eller förmåga i dem.

Den andra är Qadariyyah, vilka var de som ansåg att tjänaren är självständig i sin handling, när det kommer till vilja och kapacitet, och att Allahs vilja och hans kapacitet inte har någon inverkan på den.

Den första första gruppen (Jabriyyah) kan tillbakavisas med både islamiska texterna som verkligheten:

Enligt de islamiska texterna har Allah bekräftat att tjänaren har en vilja och ett val, och har tillskrivit handlingar till honom. Allah säger:

{...مِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ...}

¹ Sahih Muslim: Boken om asketism och de förmaningar som mjukar upp hjärtat. Kapitel: Den troendes tillstånd är alltid bra, nummer (2999).

"...Bland er finns de som strävar efter detta liv, och de som strävar efter det kommande livet..." (3:152). Allah säger:

﴿وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ ۖ مَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۖ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادُهَا...﴾

"Och säg: 'Sanningen [har uppenbarats] från er Herre. Den som vill tro på den må göra det, och den som vill förneka den må göra det.' För de orättfärdiga har vi förberett en eld vars vallar ska omringa dem helt och hållet..." (18:29). Allah säger:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ۚ وَمَا رَبُّكَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ ۝﴾

"Den som handlar rättfärdigt gör så för sitt eget bästa, och den som gör det onda skadar bara sig själv. Din Herre är aldrig orättvis mot sina tjänare." (41:46).

Vad gäller verkligheten, så vet varje människa skillnaden mellan sina frivilliga handlingar som hon utför av egen vilja – såsom att äta, dricka, sälja och köpa – och det som drabbar henne utan hennes vilja, såsom att darra av feber eller falla ned från ett tak. I det första fallet är hon en aktör som väljer av egen vilja, utan tvång, medan hon i det andra fallet varken har valt eller velat det som skett.

Den andra gruppen (Qadariyyah) kan också avvisas med de islamiska texterna och förnuftet:

Vad gäller de islamiska texterna, så är Allah

Skaparen av allting och allt sker enligt hans vilja, och han har i sin skrift klargjort att tjänarnas handlingar sker med hans vilja. Allah säger:

﴿...وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اُخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَتَلُوا وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ﴾

"Om Allah velat hade de [människor] som levde efter [sändebuden] inte stridit med varandra efter det att de tydliga bevisen kommit till dem, men de blev osams. Vissa av dem trodde och andra framhärdade i otro. Om Allah hade velat skulle de inte ha krigat, men Allah gör vad han vill." (2:253). Allah säger:

﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًى وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْخِزْيَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿١٣﴾﴾

"Om vi så velat kunde vi ha lett varenda själ till den rätta vägen men mitt ord står fast: 'Jag ska fylla helvetet med jinner och människor, alla tillsammans.'" (32:13).

Vad gäller förståndet, så är hela universum ägt av Allah och människan är en del av detta universum; därför är hon ägd av Allah. Den som är ägd kan inte förfoga över Ägarens egendom utan hans tillstånd och vilja.

Den islamiska troslärans syften

Syfte (språkligt): betecknar flera betydelser, däribland: (det mål man siktar på, och allt som är avsett)

Syftena med den islamiska trosläran är de ädla och mångfaldiga mål som följer av att man håller fast vid den, inklusive:

1. Att man blir uppriktig i sin avsikt för Allah och dyrkan av honom. På grund av att han är Skaparen, utan någon partner, måste såväl människans avsikt som dyrkan endast riktas till honom.

2. Att man befriar förståndet och tankarna från den kaotiska förvirring som uppstår när hjärtat saknar denna troslära; för en person vars hjärta är tomt på den är antingen helt utan troslära och dyrkar endast det materiella, eller irrar vilsen bland villfarelser och vidskepelser.

3. Att uppnå själslig och intellektuell ro, utan oro i själen eller oreda i tankarna, eftersom denna troslära förbinder den troende med sin Skapare. Därmed blir han nöjd med honom som sin Herre, försörjare och laggivare; hans hjärta finner lugn och ro i hans förutbestämmelse och han känner glädje och tillfredsställelse med islam, och söker därför inget alternativ till den.

4. Att uppnå frihet i avsikt och handling från avvikelse i att dyrka Allah eller i bemötandet av skapelsen. För en av dess grunder är tron på

sändebuden, som innefattar att man följer deras väg som är sund i avsikt och handling.

5. Att vara beslutsam och seriös i sina angelägenheter, så att man tar vara på varje tillfälle att utföra en god handling i hopp om belöning och håller sig borta från allt som kan leda till synd av fruktan för straffet, eftersom en av grunderna för detta är tron på återuppståndelsen och lönen för ens gärningar.

Allah säger:

﴿وَلِكُلِّ دَرَجَتٌ مِّمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٢﴾﴾

"Och var och en av er har en nivå baserat på sina handlingar. Ja, din Herre är inte omedveten om vad de gör." (6:132). Profeten ﷺ har även uppmanat till detta mål med orden:

«الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، احْرِصْ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِزْ بِاللَّهِ، وَلَا تَعْجِزْ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ فَلَا تَقُلْ: لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ: قَدَّرَ اللَّهُ وَمَا شَاءَ فَعَلَ؛ فَإِنْ (لَوْ) تَفَتَّحَ عَمَلُ الشَّيْطَانِ».

"Den starke troende är bättre och mer älskad av Allah än den svage troende – och i båda finns det gott. Var ivrig i att utföra det som gynnar dig, och sök hjälp av Allah och var inte lat. Om du drabbas av något ska du inte säga: 'Om jag hade gjort det ena och det andra, skulle det blivit så och så'. Säg istället: 'Det var Allahs bestämmelse och det han vill

sker', eftersom 'om' banar vägen för satans påfund." Återberättad av Muslim (23).¹

6. Att forma ett starkt samfund som offrar allt för att befästa sin tro och stärka praktiserandet av dess grundpelare, utan att bry sig om vad som drabbar det för denna saks skull. Om detta säger Allah:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصّٰدِقُونَ﴾ (١٥)

"De sanna troende är endast de som tror på Allah och hans sändebud och som inte känner något tvivel [i sina hjärtan], och som kämpar för Allahs sak med sina ägodelar och liv. Det är dessa som är de sannfärdiga." (49:15).

7. Att uppnå lycka i denna värld och i livet efter detta genom att korrigera individer och samfund, och därmed erhålla belöning och välsignelser. Om detta säger Allah:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (٢٩)

"Den som gör en god gärning, man eller kvinna, och är troende ska vi helt visst skänka ett gott liv. Ja, vi ska sannerligen ge dem deras belöning efter det bästa som de brukade göra." (16:97).

¹ Återberättad av Muslim: Boken om den gudomliga förutbestämmelsen. Kapitel om att påbjuda styrka, överge maktlöshet, söka hjälp från Allah och överlämna sitt öde till Allah, nummer (2664).

Dessa är några av målen med den islamiska trosläran. Vi ber Allah att låta oss och för alla muslimer att uppnå dem; han är den Generöse och Frikostige. Allt lov och pris tillkommer Allah, världarnas Herre.

Må Allah hylla och sända frid över vår profet Muhammed och över hans familj och samtliga följeslagare.

Skrivet av bokens författare:

Muhammad as-Salih al-'Uthaymin

Index

En kort sammanfattning av den islamiska trosläran	2
Introduktion	2
Religionen islam	4
Islams pelare	9
Grunder inom den islamiska trosläran.....	13
Tron på Allah.....	15
Tron på änglarna	33
Tron på böckerna	39
Tron på sändebuden.....	41
Tron på den yttersta dagen.....	50
Tron på den gudomliga förutbestämmelsen.....	72
Den islamiska troslärans syften.....	86

sv71v1.2 - 17/04/2026

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

978-603-517-340-7

